Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2187 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 15 mai 1956

IERI ELEV — AZI MINER FRUNTAȘ

In abatajele minei Petrila, o nouă zi de muncă a trecut ca toate celelalte. Dar iată, încep să apară pe tabla mare, bătută în cuie groase pe unul din pereții sălii de apel, primele rezultate. Cei de la sectorul I și-au întrecut și astăzi sarcinile de plan cu cîteva procente. La fel, cei de la sectorul II. Dintre toți însă, cei de la „patru" sînt parcă cei mai bucuroși. Cele 20 de procente depășire fac ca fiecare să mai întîrzie pentru cîteva clipe aci în sală, să mai schimbe unul cu altul păreri și impresii. In acest sector lucrează multe brigăzi de tineret și utemiștii, cum le spun vîrstnicii tuturor, au făcut și azi treabă bună. Printre cei care se bucură acum se află și un tînăr înalt, cu vorba domoală. „Cine-i acest copil"? ai îndrăzni să spui la prima vedere. Este Marin Nicolae, secretarul utemiștilor de la sectorul IV, el însuși miner. De cînd a absolvit cursurile școlii de calificare, Marin Nicolae lucrează în brigada lui Mircea Movilă, și nu ca un tînăr oarecare. Minerii din sectorul IV au numai cuvinte de laudă atunci cînd pronunță numele lui Marin Nicolae, iar utemiștii i-au acordat încrederea să conducă treburile organizației de aici. Cuvîntul său este ascultat cu multă luare aminte de șeful sectorului, de inginerii și tehnicienii de aci, și chiar de directorul minei. Toate acestea Marin Nicolae le-a obținut prin munca de zi cu zi. A muncit, a perseverat și a învins.

Să tot fie aproape doi ani de cînd in gară la Lupeni — pentru prima dată în viață — un grup de tineri și-au strîns mîinile.

— Noi sîntem ploeșteni; dar voi?

— Noi? De prin părțile Iașului!

Apoi fiecare își luă în mînă valiza „îndesată" cu întreaga avuție, și toți se înșirară pe șoseaua ce duce către școala minieră.

De la sosirea noilor elevi a trecut o săptămînă, două... Noii sosiți căpătară primele noțiuni despre minerit.

Cîteva zile în șir, pe Marin Nicolae ceilalți elevi l-au văzut amărît. Nu spunea nimănui nimic. Numai că într-o seară în fața lui Radu Ion izbucni:

— Ce! Au necaz pe mine! Auzi, măi Jenică, să mă critice pentru un fleac de nimic.

Pe Marin Nicolae îl criticase unul dintre instructori că întîrziase de la practica din subteran. Colegii lui deja coborîseră în mină, iar el, Marin Nicolae, cel criticat, pierdea acum aproape o oră pînă ce colivia va putea să-l transporte la locul de muncă.

Asemenea „mici" incidente li se întîmplaseră și lui Ursache și lui Popescu, dar altfel parcă se purtase atunci instructorul decît acum, cu Marin.

— Nu se poate, are ceva cu mine! Altfel...

Cînd însă greșeala s-a repetat, instructorul l-a criticat din nou.

— Pierde vară! i-au spus elevii mineri.

— Nu-i adevărat, nu-i adevărat. N-aveți dreptate.

In noaptea aceea nu a fost chip ca somnul să se lipească de Marin Nicolae. Cuvintele care-l supărau atît de mult îi mai stăruiau încă în minte. Adevărul însă în scurt timp a învins încăpățînarea. Colectivul, în care lupta să se încadreze acum și el, nu l-a lăsat. Ajutat la timp, Marin Nicolae a devenit un elev sîrguincios nu numai la carte, ci și la practica din subteran. La lămpărie, la instructajul ce li se făcea ori de cîte ori coborau în mină, Marin Nicolae putea fi văzut alături de ceilalți colegi. Maistrul miner care răspundea de practica elevilor l-a îndrăgit atît de mult, încît de multe ori în zilele de repaus l-a invitat la el acasă.

S-au terminat lunile de școală și cele de practică.

Proaspeții absolvenți ai Școlii miniere din Lupeni au fost repartizați în producție. Au existat și din aceia care s-au eschivat să meargă acolo unde școala îi repartizase, dar aceștia au fost prea puțini.

Niciodată nu va uita Marin Nicolae ziua aceea cînd alături de Ursache Dumitru și Mihăilă Gheorghe a făcut pentru prima dată cunoștință cu oamenii și cu conducerea minei Petrila. Un fapt îi stăruie în minte: dragostea cu care cei de la Petrila i-au înconjurat pe noii veniți. Se părea că se cunosc de cînd lumea. In marea familie a minerilor petrileni, Marin Nicolae și ceilalți doi colegi ai săi s-au încadrat efectiv în producție. E drept că Marin ar fi avut posibilitatea să lucreze la birou, ferit oarecum de preocuparea celor ce scot din adîncul pămîntului „pîinea industriei". Dar nu, el se calificase miner și meseria sa îi era dragă.

In brigada lui Movilă Mircea, unde fusese repartizat să lucreze, Marin Nicolae deprinse și mai temeinic a îmbina cunoștințele teoretice din școală cu munca practică. E drept, la început existau și unele greutăți. Lopătatul cărbunelui sau săparea pilugilor pentru armarea abatajului nu-s ușor de înfăptuit. Ajutat de brigadier și de ceilalți membri din brigadă, Marin Nicolae se străduia să nu rămînă cu nimic mai prejos decît ceilalți ortaci.

Se înțelege că rezultatele bune obținute în producție de Marin Nicolae au făcut ca și cîștigul său să crească lună de lună. La început 4-500 lei, iar pe luna martie el a cîștigat aproape 900 lei.

De la venirea lui Marin Nicolae la Petrila a trecut o lună, două... un an... In sala de ședințe a sectorului se ținea ședința de dare de seamă și alegeri a organizației de bază U.T.M. de sector. Vechiului birou i se arătaseră lipsurile manifestate în muncă.

Acum vorbea un miner ceva mai în vîrstă. Vorbea despre oamenii din brigada lui.

— Il cunosc pe Marin — spunea el — de cînd a venit la noi la mină. La început, am avut mai puțină încredere în el. Azi însă pot să-i las brigada pe mînă căci sînt sigur că nu mă va face de rîsul minerilor.

Marin se înroși la față, își privi brigadierul drept în ochi și apoi îi șopti ceva lui Negoiță, care ședea alături.

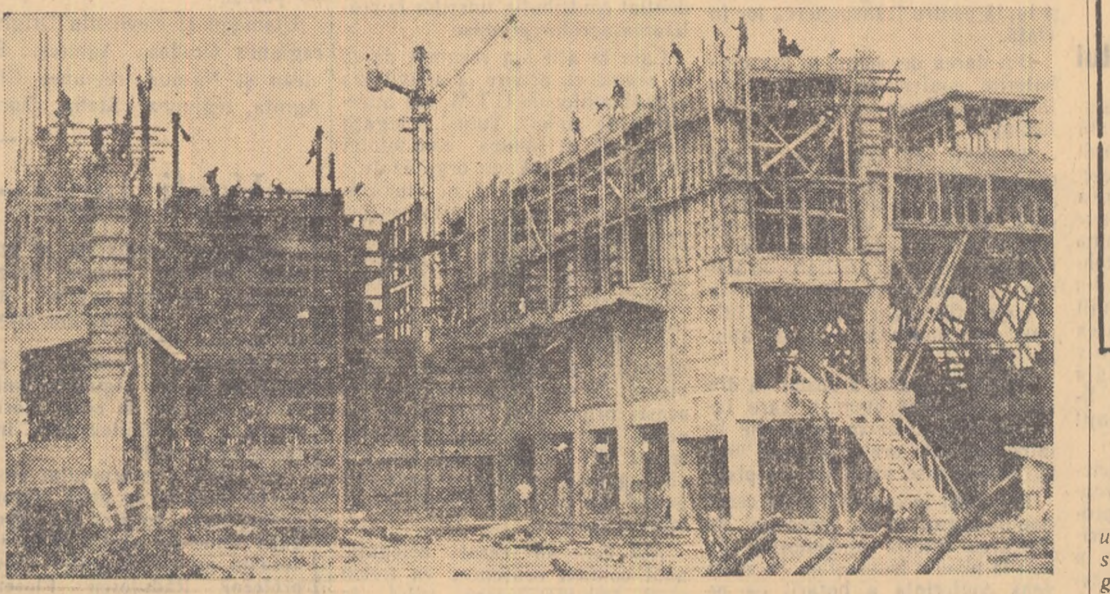
Ședința fu de-a dreptul furtunoasă. Mulți l-au lăudat cu această ocazie pe Marin, alții însă nu au pierdut din vedere să-i reamintească că uneori nu învață cu perseverență, și, în sfîrșit, alții, pe un ton hazliu că este timid ca „o fată mare". S-au mai spus poate în acea ședință și alte cuvinte la adresa lui Marin Nicolae. Azi, însă, cînd utemiștii din sector i-au încredințat lui Marin conducerea treburilor organizației, lipsa de perseverență la învățătură i se pare cea mai gravă lipsă a lui. Această lipsă vrea mai întîi s-o lichideze.

Și ție, tinere care intenționezi să urmezi drumul parcurs de utemistul miner Marin Nicolae, îți sînt deschise largi perspective în această profesiune de seamă. De condițiile tot mai bune de muncă și de viață pe care regimul democrat-popular le creează celor ce muncesc în patria noastră poți să te bucuri și tu.

Greutățile începutului nu trebuie să te slăbească. La capătul drumului vei încerca, asemenea multor tineri care au îndrăgit meseria de miner, bucuria că faci și tu parte din rîndurile celor ce scot din adîncul pămîntului comorile pe care le ascunde — mîndria de a face parte dintr-un detașament de nădejde al eroicei clase muncitoare.

„Scînteia tineretului"

O nouă realizare a industriei noastre petrolifere o constituie construcția blocului complex pentru producerea benzinei, uleiurilor de cea mai fină calitate și a unor produse auxiliare. Procesul de distilare a țițeiului se va face după cele mai înaintate metode. Noua construcție este realizată cu ajutorul instalațiilor de rafinare și a documentației sovietice. Blocul complex de ulei are instalații de dezasfaltare, parafinare, furfurol, desalinare etc. Paralel cu lucrările de construcție a rafinăriei, se construiește o termocentrală, cu o capacitate de 18.000 kw, care va furniza energia electrică noii rafinării, întreprinderilor industriale din împrejurimi și pentru electrificarea agriculturii. In fotografie: exterioare ale noii termocentrale electrice în lucru.

CIOCANUL PLIMBĂREȚ

A cui a fost ideea să aducă un ciocan electric de 750 kg. în secția forja a uzinelor „23 August" nu se știe, dar n-a fost o idee rea. Cît de mult ar folosi acest ciocan — mai ales în zilele cu un debit mic de abur și aer — necesar pentru funcționarea celorlalte ciocane!

In curind se va împlini un an și jumătate din ziua în care numitul ciocan a pătruns triumfal în atelier. A fost coborît de pe vagon cu grijă și despachetat de îmbrăcămintea-i de scîndură. Dar tot entuziasmul s-a frînt aici. Ciocanul a fost lăsat să tînjească într-un colț al atelierului vreme de trei săptămîni. Apoi, nu se știe din a cui dispoziție, a fost urcat iar pe vagon și expediat undeva în țară. Unii spun că ar fi fost văzut prin hala de forjă a Uzinelor „Progresul" din Brăila — alții că l-ar fi văzut prin luna august a anului trecut prin forja uzinelor „Steagul roșu" din Orașul Stalin. Destule presupuneri; adevărul e că pînă în luna septembrie, ciocanul s-a „plimbat". In această lună a venit iarăși în același atelier al forjei uzinelor „23 August". Dar, vai, n-aș fi vrut să-l mai văd. Avea o înfățișare jalnică. Dacă la început sclipea ca soarele, acum părea bătrîn, gîrbovit, ruginit pe alocuri și cu vopseaua jupuită.

De data aceasta, cei în drept (serviciul mecanicului șef și atelierul întreținere forjă) au trecut să-i caute un loc. I-au găsit locul, i-au turnat fundația și în luna decembrie l-au statornicit în atelierul forja mare, fiind gata de lucru. I-au făcut și cuptor de deservire, dar nu lucrează. Stă ca o piesă de decor și adună praful pe el în straturi. Se spune că „n-ar corespunde" (cu toate că nimeni nu s-a obosit să facă vreo încercare) și de aceea direcția tehnică și serviciul planificării se tem să-i creeze un plan de încărcare.

Pe bună dreptate, forjarii se întreabă adesea:

— Ce să fie cu ciocanul ăsta?

— Păi nu e bun... Nu funcționează cum trebuie.

— Dacă-i așa, de ce să-l lăsăm să ocupe locul unui ciocan care s-ar putea folosi? De ce este mereu trambalat dintr-un loc într-altul?

Această întrebare trebuie pusă mai tare pentru a fi auzită și de direcția uzinelor „23 August" din Capitală.

Corespondent
TRAIAN BĂDULESCU

Un nou cuptor al tineretului

In întîmpinarea celui de al II-lea Congres al U.T.M., precum și în vederea realizării cu succes a angajamentului luat față de partid de a da 4.600 tone oțel peste plan și 270 șarje rapide, tineretul de la oțelăria Siemens Martin a Combinatului metalurgic Reșița a luat sub patronajul său cuptorul nr 3, numindu-l al doilea cuptor al tineretului.

In noaptea de 12 mai a.c. la orele 4 acest cuptor a fost încărcat pentru prima oară după reparații capitale de brigada de tineret condusă de prim topitorul utemist Ludovic Bribil.

Corespondent
RADU PETRE

„TINERII MEI"

Rezemat de un indicator pe jumătate dărîmat și pe care abia se putea descifra „Drăgușeni—1 km.", „Berești—16 km", așteptam ivirea unei mașini sau a unei căruțe. După o noapte de neodihnă, răcoarea și umezeala acelei dimineți mă pătrunseseră pînă la oase.

Imi pierdusem aproape orice speranță și îmi priveam îndurerat picioarele ce urmau să calce glodul celor 16 km., cînd, gonind besmetic, apăru un camion ce se opri brusc în drum.

N-am mai stat la gînduri. Eram gata să trec primul picior peste oblonul de la spate cînd mașina zmucind, o luă din loc. Spre marele meu noroc, în acea clipă cîteva mîini mă prinseră și mă aruncară tocmai în spatele cabinei.

Cei din mașină numai conteneau din rîs. Eu îmi roteam privirile de la unul la altul. Toți tineri, băieți și fete rideau, rîdeau într-una. Deodată, privind mai atent, zării pe banca de lîngă mine un bărbat în vîrstă singurul de altfel în mijlocul acestor tineri. Iși îndreptă și el privirile către mine și se opri din rîs. Cîteva clipe mă privi întrebător, apoi strigă spre a fi auzit de toți:

— Ia mai tăceți dracului!

Se aplecă către mine.

— Te-ai lovit undeva?

Il privii atent. Intreaga lui înfățișare ca și tonul cald cu care îmi vorbise îi dădea o notă de bunătate, de prietenie. Mă mai însufleții puțin în vreme ce el reluă vorba.

— Nu le-o lua în nume de rău. Așa-s ei: cînd se pornesc pe rîs nu-i mai poți opri. Altfel sînt tineri serioși și tare de treabă.

— Nu, nu sînt supărat și nici nu m-am lovit.

Bătrînul rămase tăcut, privindu-mă atent, în vreme ce tinerii din mașină continuau să se hîrjonească, să rîdă și chiar să cînte.

Recăpătîndu-mi liniștea, și bineînțeles reportericeasca curiozitate, prinsei a-l iscodi pe bătrîn:

— Unde mergeți? Cu ce prilej v-ați gătit așa de sărbătoare?

— Zici că ne-am gătit. Păi cum altfel? Doar mergem la conferința raională U.T.M. Sîntem delegații organizațiilor din comuna Drăgușeni.

— Și dumneata ești utemist?

— O, nu, eu sînt secretarul organizației de partid din gospodăria colectivă. Vedeți, e cam nu știu cum, dar eu niciodată nu mă despart de tinerii mei. M-am hotărît să merg la conferință să le spun tuturora, pe cuvîntul meu de comunist, ce fel de tineri avem noi în gospodărie.

Se opri o clipă, mă privi, apoi mă întrebă:

— Dumneata mergi?

Am priceput că trebuie să fie vorba de conferință și am clătinat negativ din cap.

— Păcat. Ai fi aflat multe lucruri despre tinerii din gospodăria noastră. La noi în gospodărie tinerii sînt inima ei. In această primăvară, dacă n-ar fi fost ei, nu știu cum am fi scos-o la capăt. Incă mai era zăpadă pe uliți, cînd utemiștii s-au năpustit pe capul meu pentru a le da încuviințare să cheme la întrecere organizația de bază U.T.M. din gospodăria colectivă „Tudor Vladimirescu", gospodărie vecină cu noi.

Le-am dat-o și acum nu-mi pare rău. Au muncit în vremea aceasta mai mult și mai bine ca oricînd. Fierarul nostru, utemistul Ion Glăvan, a lucrat chiar și duminica. Cînd campania a început toate atelajele erau reparate și puse la punct. Frații Ion și Trifan Mușat au selecționat și tratat singuri întreaga cantitate de grîu necesară însămînțărilor de primăvară. Din momentul în care a început campania, cele două echipe de tineret, una la grădină, sub conducerea lui Dumitrache Blaga, secretarul utemiștilor, și alta la cîmp, condusă de Costel Bouroșu, au fost întotdeauna în fruntea întrecerii. N-aș greși de loc afirmînd că în primăvara aceasta tinerii au muncit cu adevărat patos. La propunerea lor, conducerea gospodăriei le-a încredințat plantarea a 5 hectare de livadă cu meri și caiși, lucru pe care de altfel l-au și îndeplinit. Frații Costel, Mihai și Ilinca Bouroșu, Ion Mușat, Tudorița Androne, Mărgărita și Ioana Prodan, Tăchel și Vasile Blaga sînt utemiști și tot atîția fruntași cu care întreaga noastră gospodărie se mîndrește.

Bătrînul se opri. Invălui într-o privire caldă, prietenoasă pe tinerii ce nu ostenisera a se zbengui, ș-apoi, ca un ecou al gîndurilor sale, îl auzii din nou:

— Nu. Cît or să mă mai țină picioarele, n-o să-i las niciodată singuri pe tinerii mei.

In aceeași clipă mașina, intrînd pe ulițele comunei Berești, opri în fața unei clădiri, pe peretele căreia, pe o tăbliță sta scris: „Uniunea Tineretului Muncitor. Comitetul raional Berești, regiunea Galați". Coborîrăm. Din mulțimea tinerilor, secretarul de partid apăru lîngă mine.

— Zici că pleci, nu? Imi întinse o mînă noduroasă și arsă de soare și strîngîndu-mi-o pe a mea, se recomandă:

— Ștefan Munteanu.

Ș. ION

CONDIȚII OPTIME

Elevii Școlii profesionale metalurgice de ucenici din Oradea se bucură de condiții optime pentru pregătirea lor multilaterală. In noua clădire a școlii au fost amenajate ateliere înzestrate cu 108 mașini-unelte. Introducerea curentului industrial a permis ușurarea și totodată perfecționarea continuă a procesului de producție, economisindu-se circa 25.000 lei. De asemenea s-a reușit ca toate mașinile unelte să fie individualizate cu motor propriu.

Elevii școlii vor lucra, sub îndrumarea atentă a tovarășilor maiștri și a muncitorilor vîrstnici cu experiență îndelungată, piese care nu s-au fabricat pînă acum în școală: capete divizoare, mașini de frezat lemn, mașini moderne de găurit, mobilă populară, chei franceze etc.

In creșterea și educarea ucenicilor s-a evidențiat în mod deosebit tovarășul maistru instructor Iuliu Oros de la lăcătușeria mecanică. El se străduiește să predea elevilor cunoștințele practice, să-i inițieze în cunoașterea și aplicarea metodelor înaintate de lucru.

Munca depusă de acest colectiv nu a fost zadarnică. In primul trimestru, 98 la sută din elevi au fost declarați promovați. Printre aceștia sînt mulți fruntași la învățătură. Nicolae Bologan și Pavel Piatoma, membri în comitetul organizației de bază U.T.M., s-au preocupat nu numai de însușirea cunoștințelor, ci și de sprijinirea elevilor care asimilează mai greu materia predată.

In școală se pregătesc cadre calificate în meseriile de strungari, frezori, rabotori, lăcătuși, mecanici, forjori, auto-mecanici, tîmplari etc. In cursul acestui an urmează să absolve școala 210 ucenici. Incă de la începutul anului ei s-au angajat să-și însușească materiile predate pentru ca odată ajunși în producție să obțină o productivitate a muncii cît mai mare.

Succesele obținute de elevi, faptul că majoritatea sînt promovați, se datorește în mare măsură conducerii școlii, în frunte cu tovarășul director Sasu Gheorghe, care se preocupă cu grijă părintească de rezolvarea tuturor problemelor de coordonare a muncii în școală, de educarea elevilor în spirit comunist.

Corespondent
IOAN LAZOC

GHID CULTURAL

O CĂLĂTORIE ÎN BUCUREȘTIUL DE-ALTĂDATĂ

Ne-am obișnuit să vedem Bucureștiul zi de zi, să admirăm străzile, bulevardele largi, clădirile vechi ca și pe cele noi, primăvara să ne plimbăm pe malul Dîmboviței, prin parcuri, fără să ne gîndim vreodată la faptul că multe din toate acestea, cu decenii în urmă — și bineînțeles sub altă înfățișare decît cea pe care o vedem noi azi — au fost privite și admirate de locuitorii Bucureștiului din acea vreme.

Viața fremătătoare, tipurile atît de diverse de oameni, personajele adeseori pitorești, atunci ca și acum, au inspirat pictorilor și sculptorilor opere valoroase.

Toate aceste opere de artă, oglindind viața, oamenii și obiceiurile din București de-a lungul vremii sînt strînse și păstrate cu grijă într-un muzeu „Bucureștiul în arta plastică".

In muzeu sînt expuse lucrări ale sculptorului Ion Georgescu, ale pictorului Th. Aman, Pătrascu, Szatmari. Tablourile înfățișează aspecte din Bucureștiul de altădată. Alături de „Casă la Herăstrău" de G. Pătrașcu, se află „Recepție la palatul domnesc în 1843". Sînt puse față-n față două feluri de viață. Pe de o parte palatul strălucitor, boieri ghiftuiți, îmbrăcați în mătăsuri și blănuri, pe de altă parte căsuța sărăcăcioasă așezată pe malul lacului Herăstrău, pe atunci neasanat.

Vizitînd muzeul poți afla multe despre tipurile de oameni din București, despre îndeletnicirile lor. O pînză înfățișează un sacagiu, alta niște surugii, vînzători de zarzavaturi, taraful de lăutari al lui Ochi Albi, țigănci cu flori și alte asemenea tipuri caracteristice epocii.

Un desen înfățișează pe Baș-boierul Iord Filipescu lăfăindu-se pe un divan oriental plin cu perne. Semnificativă îndeletnicire!

Revoluția de la 1848 este de asemenea puternic reflectată în arta plastică a vremii. Figura luminoasă a lui Bălcescu apare atît în pictură cît și în sculptură, ca și alte figuri înaintate ale epocii: General Magheru, Ana Ipătescu etc.

Acest muzeu prilejuiește vizitatorului o călătorie cu un secol în urmă pe străzile, prin mahalalele de altădată ale Bucureștiului, o cunoaștere a celor ce în acea vreme populau orașul.

Cunoscînd cîteva crîmpeie din viața trecută a Bucureștiului nostru vom putea aprecia mai bine înfățișarea lui actuală, ne vom bucura mai mult de înflorirea lui continuă în prezent. Cunoscîndu-l mai bine ne vom lega și mai puternic de el.

R. ȘERBAN

Pentru Festivalul Mondial al Tineretului

Clubul răsună de glasurile vesele ale tinerilor adunați aici. Intr-o sală cîntă muzica. Perechi, perechi, băieți și fete se învîrtesc în ritmul amețitor al unui vals. Intr-un colț, după o liniște ce nu promite a dura mult, un grup de tineri izbucnesc în hohote de rîs molipsitor. Aci se organizează jocuri de societate. Intr-un colț mai ferit se dezleagă diferite cuvinte încrucișate, rebusuri. Ești înclinat să crezi că te afli la un bal al tineretului, care se va termina abia în zori. Dar această impresie îți este spulberată de țîrîitul unei sonerii care-i adună pe zgomotoșii participanți într-o spațioasă sală de spectacole. Și iată că enigma se lasă dezlegată. In acest club are loc plenara Comitetului raional Dzerjinski al Comsomolului din Moscova.

Două seri la rînd activul comitetului raional de Comsomol s-a întrunit pentru ca să dezbată, să alcătuiască împreună un plan de pregătire pentru Festivalul raional, unional și mondial al tineretului și studenților.

Răsfoind paginile ziarului „KOMSOMOLSKAIA PRAVDA"

Plenara a hotărît printre altele:

● Să se organizeze întîlniri cu tineretul din țările de democrație populară, seri de muzică, de cîntece și dansuri populare.

● Să se convoace o consfătuire a crescătorilor de porumbei din raion. Să se organizeze creșterea porumbeilor în cadrul cercurilor tinerilor naturaliști din școli.

● Să se organizeze schimburi de programe artistice între colectivele de artiști amatori ale cluburilor și întreprinderilor. Pentru Festivalul raional să se creeze un cor compus din 300 de persoane, cîteva orchestre de estradă, de instrumente cu coarde, fanfare.

După un scurt referat cu privire la sarcinile organizațiilor de Comsomol în legătură cu pregătirile pentru festivaluri, comsomoliștii au început să discute cum să facă Festivalul cît mai vesel, cît mai frumos și mai plin de conținut.

Șokarev, responsabilul artistic al Parcului central de cultură și odihnă „Gorki", a explicat în fața unui auditoriu numai ochi și urechi cum se confecționează măștile și costumele de carnaval. Au urmat apoi instructorii de dans care au arătat cum se dansează frumos, lucrători ai Casei Centrale de modele care au prezentat noi modele de rochii și costume. In pauză, Emma Antonovskaia i-a învățat pe tovarăși cum să organizeze jocuri de masă.

Spațiul rezervat acestui articol ne pune în grea încurcătură. Propunerile făcute de comsomoliști spre a fi incluse în planul de acțiune au fost atît de variate, atît de interesante, atît de numeroase și de originale, încît nu ne putem permite să le enumerăm pe toate. Ne vom mărgini să pomenim doar despre unele propuneri ca înmulțirea porumbeilor, întrecerea între brigăzile de tineret dintre care cele mai bune să participe la Festivalul raional, înfrumusețarea căminelor de tineret, înfrumusețarea străzilor etc.

HAIDEȚI SĂ NE INTRECEM!

Activul de Comsomol din Odesa a adoptat în cadrul unei adunări o chemare la întrecere către comsomoliști și întregul tineret din orașele Uniunii Sovietice pentru cea mai bună pregătire în vederea Festivalului unional al tineretului. Printre altele, tinerii din Odesa s-au angajat să construiască în orașul lor 5 stadioane, 2 bazine de înot, 5 cinematografe de vară și alte construcții cultural sportive, să instruiască cel puțin 1.000 de conducători pentru cercurile de artiști amatori, să sădească 50.000 de copaci, să crească 20.000 de porumbei, să aducă la Festival 50.000 buchete de flori. Fiecare comsomolist va sădi un pom al Festivalului, fiecare va pregăti pentru Festival o mască, un costum, un batic, un dar pentru prieteni. Ne pare rău, dar nici de astă dată nu putem enumera tot ce-și propun să facă tinerii din Odesa în cinstea Festivalului.

Peste 200 de tineri muncitori, studenți, elevi din școlile medii și tehnice s-au adunat duminică 15 aprilie la Casa Sindicatelor din Moscova. Ei au venit la balul închinat celui de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. Cele 14 săli au răsunat de veselia participanților.

Tinerii moscoviți au avut în rîndurile lor și oaspeți — reprezentanți ai țărilor care au găzduit festivalurile trecute. Cehul Vladimir Kobuistr, ungurul Székelyi Béla, romînul Vasile Florea și alții au împărtășit din experiența festivalurilor care au avut loc în țările lor.

In fotografie: *un grup de participanți la balul din Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor.*

„Dragi prieteni, tovarăși!

In vara anului 1957, în capitala Patriei noastre, Moscova, va avea loc cel de-al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților „Pentru pace și Prietenie"...

Festivalul Mondial va fi precedat de Festivalul unional al tineretului sovietic. Concursurile tinerilor artiști amatori vor începe în întreprinderi, instituții, colhozuri, sovhozuri, S.M.T.-uri și instituții de învățămînt. După aceea vor avea loc festivaluri raionale, orășenești, regionale, de ținut și republicane, care vor lua sfîrșit printr-o serbare la Moscova. Aceasta va constitui un fel de concurs de selecționare a reprezentanților tineretului sovietic la Festivalul Mondial...

In vara anului 1957, din Vest și din Est, de la Nord și de la Sud se vor întîlni la Moscova delegați la Festivalul Mondial. Ei vor străbate mii de kilometri prin țara noastră. Pe tot parcursul lor, să-i întîmpinăm pe oaspeții noștri cu căldură și prietenie, să înconjurăm cu atenție și grijă solii țărilor apropiate și îndepărtate!

DIN APELUL C.C. AL U.T.C.L. ȘI AL COMITETULUI ANTIFASCIST AL TINERETULUI SOVIETIC CĂTRE TINERII ȘI TINERELE DIN UNIUNEA SOVIETICĂ.

II VOM INTIMPINA PE OASPEȚI CU FLORI

Fiecare comsomolist de la artelul „Koopigrușka" din Moscova s-a angajat să crească acasă flori de cameră pentru împodobirea încăperilor unde vor locui oaspeții la Festival. Unele muncitoare au hotărît să facă răzoare ale Festivalului prin curțile lor. Ele vor crește gherghine, gladiole și alte flori pentru oaspeții lor dragi.

Totodată acești comsomoliști au hotărît să organizeze un curs de jumătate de an pentru a căpăta cunoștințe elementare de limbă engleză. Pentru aceasta ei primesc ajutorul comsomolistelor Lilia Levina și Liudmila Iavici, studente ale Institutului pedagogic de limbi străine din Moscova.

★ ★

Pînă la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie de la Moscova mai sînt multe luni. Multe ape vor mai fi purtate în albiile lor, multe trenuri se vor mai scurge pe liniile lor ferate, multă fontă va mai fi turnată în forme de tinerii oțelari, multe norme vor mai fi depășite, dar încă de pe acum comsomoliștii, tinerii sovietici din fiecare întreprindere, colhoz, S.M.T., sovhoz, instituție, școală se gîndesc ce trebuie să facă ca întîlnirea tinerilor de pe toate continentele să fie întîmpinată cum se cuvine, ca acest eveniment să fie o sărbătoare luminoasă a tineretului lumii, a prieteniei tot mai strînse a tinerei generații iubitoare de pace din toate țările lumii.

Utemiştii, tineri harnici şi entuziaşti

Pe marginea conferinţei orăşeneşti U. T. M. Arad

Conferinţa organizaţiei orăşeneşti U.T.M. Arad care şi-a desfăşurat de curînd lucrările a făcut o analiză temeinică a activităţii organizaţiilor U.T.M. din oraş în toate domeniile de activitate. Mai pe larg au fost dezbătute problemele privind ridicarea productivităţii muncii şi reducerii preţului de cost în întreprinderi şi stilul de muncă al comitetului orăşenesc U.T.M., în special privind munca cu organizaţiile de bază mici.

Pentru izbînda noului

In darea de seamă a comitetului orăşenesc U.T.M. prezentată de tov. Ladislau Komlodi, prim secretar al comitetului orăşenesc, se spune despre tînărul Valea Curtu de la uzinele de vagoane „Gheorghi Dimitrov" că în ultima vreme a prezentat cabinetului tehnic 5 propuneri de inovaţii din care erau amintite: un port cuţit pentru reglarea şi schimbarea rapidă a cuţitului, un dispozitiv de filetat cu scoaterea automată a cuţitului din şpan la capătul filetului, un dispozitiv de strunjit cu 6 cuţite în stea etc.

Darea de seamă şi apoi delegaţii în intervenţiile lor la discuţii au dezbătut mai multe probleme privind contribuţia tinerilor şi în special a utemiştilor la introducerea tehnicii noi în procesul de producţie. Delegatul Moise Traian, secretarul comitetului U.T.M. al uzinelor textile „30 Decembrie", a relatat faptul că utemiştii şi tinerii au adus o contribuţie însemnată la mărirea vitezei fuselor, ceea ce a dus la sporirea productivităţii muncii cu 2 la sută. Tot aici s-a vorbit despre ajutorul reciproc al tinerilor din brigăzile de tineret de la filatura uzinelor „30 Decembrie".

La uzinele de vagoane „Gheorghi Dimitrov", se spune în darea de seamă, tinerii s-au alăturat cu însufleţire iniţiativei tov. Ivanţie Grada şi Iosif Nagy privind stabilirea unor norme ştiinţifice de lucru, corespunzătoare nivelului tehnic actual de utilare.

Podea Toma, delegat din partea organizaţiei U.T.M. de la fabrica metalurgică „Fierarul" a arătat printre altele că o brigadă de tineri a propus şi realizat o inovaţie în urma căreia se obţin economii anuale de 60.000 lei, iar un tînăr tehnician de aci a propus fabricarea la „Fierarul" a balamalelor pian, care se importau, lucru care a fost realizat.

Despre însuşirea şi aplicarea tehnicii noi de către tineri au vorbit şi alţi delegaţi de la fabrica de maşini-unelte „Iosif Ranghet", fabricile textile „Tricoul roşu" şi „Teba", precum şi de la Atelierele şi Depoul C.F.R. Arad. Tot în conferinţă s-a vorbit şi de rezultatele pe care le-au adus toate acestea.

De pildă, la uzinele „Gheorghi Dimitrov" unde 70—80 la sută din numărul muncitorilor sînt tineri, planul producţiei globale, producţiei marfă (tonaj şi valori) şi pe sortimente, în primul trimestru al acestui an, au fost depăşite. Astfel au fost date peste plan 16 vagoane pentru cereale, 10 vagoane pentru minereu, 1 vagon cintar şi 60.793 tone piese diferite, în valoare de 6.876.000 lei. Brigăzile de tineret de la filatura uzinelor „30 Decembrie" au dat peste plan pînă la 1 Mai 20.000 kg. fire, depăşindu-şi cu 5.000 kg. propriul angajament, iar tinerele ţesătoare din aceeaşi uzină au dat peste plan 70.000 m. ţesături, din care se pot confecţiona 11.687 cămăşi bărbăteşti şi 8.754 rochii de damă.

Lucrările conferinţei organizaţiei orăşeneşti U.T.M. Arad au demonstrat faptul că utemiştii şi tinerii din întreprinderile oraşului şi-au însuşit documentele celui de al II-lea Congres al P.M.R. şi luptă pentru transpunerea lor în viaţă.

Din darea de seamă şi din dezbaterile conferinţei a reieşit că în această direcţie mai sînt şi deficienţe.

Schimbul de experienţă între organizaţiile de bază şi brigăzile de producţie s-a făcut în mică măsură. S-a vorbit, de pildă, că nu s-au extins metodele brigăzilor de tineret conduse de Pantelimon Bodea şi Delamarian Pavel de la uzinele „Gheorghi Dimitrov", brigăzi care lucrează în contul anului 1958.

Darea de seamă a arătat că din cei peste 4000 utemişti care lucrează în întreprinderile oraşului, doar 3600 îşi îndeplinesc sarcinile de plan. Delegaţii la conferinţă au cerut noului organ să se preocupe de ridicarea tuturor muncitorilor tineri la nivelul fruntaşilor. In acest sens conferinţa a hotărît ca pe lîngă fiecare utemist sau tînăr care lucrează sub plan să fie repartizat un tînăr fruntaş care să-l ajute. Delegaţii în cuvîntul lor au propus, iar apoi conferinţa a hotărît ca noul comitet orăşenesc U.T.M. să se ocupe şi pe mai departe de organizarea tinerilor muncitori în brigăzi de producţie, să dea o mai mare atenţie îndrumării muncii acestor brigăzi pentru ca ele să-şi trăiască cu adevărat viaţa. Au mai fost luate hotărîri menite să ducă la înlăturarea absenţelor nemotivate de la lucru, întărirea posturilor utemiste de control, stimularea tinerilor fruntaşi şi a brigăzilor precum şi crearea de cursuri de minim tehnic.

Entuziasmul cu care utemiştii şi tinerii din întreprinderile oraşului Arad luptă pentru transpunerea în viaţă a sarcinilor reieşite din lucrările celui de al doilea Congres al partidului, reiese şi din angajamentele luate de delegaţi, în întîmpinarea celui de al doilea Congres al U.T.M. De pildă, delegatul Vasile Ionisie, secretarul comitetului U.T.M. al uzinelor „Gheorghi Dimitrov", s-a angajat ca pînă la congres utemiştii şi tinerii uzinei să realizeze economii însemnate. Angajamente frumoase şi-au mai luat şi tinerii întreprinderii „Tricoul Roşu" şi altele.

Organizaţii vitregite

La capitolul realizări, darea de seamă n-a omis să vorbească despre realizările întreprinderilor „mici" şi a cooperativelor meşteşugăreşti. S-a amintit de faptul că cooperativa „Precizia" produce ceasuri deşteptătoare şi magnetofoane, că la cooperativa „Oţelul" se produc strunguri mici pentru piese de mare precizie, că la cooperativa „Artex" se creează modele noi, elegante, de îmbrăcăminte, că s-a organizat şi festivalul model de primăvară. De asemenea s-a vorbit de întreprinderile şi cooperativele producătoare de mobilă ca „Gheorghe Doja", „1 Mai", „Solidaritatea tîmplarilor", unde datorită măiestriei neîntrecute a muncitorilor şi cooperatorilor, mobila de lux lucrată de ei este preţuită nu numai în ţară ci şi peste hotare, la tîrgurile internaţionale de la Leipzig, Plovdiv, Zagreb şi New Delhi. Şi cum era şi firesc, darea de seamă a evidenţiat contribuţia tinerilor la realizarea acestor produse.

Cam la atît s-a rezumat darea de seamă cu privire la activitatea organizaţiilor de U.T.M. din întreprinderile „mici". Totuşi delegaţii au arătat că munca comitetului orăşenesc U.T.M. cu organizaţiile de bază mici a fost nesatisfăcătoare, că acesta s-a purtat cu organizaţiile de bază mici ca cu o fată vitregă. Delegaţii ca Mureşan Ştefan de la Centrul Mecanic, Schriffert Marta de la „Tricoul Roşu", Rammer Iosif de la „Artex", Ionişie Vasile şi alţii au dezbătut pe larg această problemă. Ei au criticat faptul că în aceste organizaţii vezi foarte rar vreun activist al comitetului orăşenesc U.T.M., iar atunci cînd vin sînt „grăbiţi" şi-şi cer situaţii „urgente" de care are nevoie comitetul orăşenesc.

Aşa cum au cerut delegaţii, noul comitet orăşenesc va trebui să-şi îmbunătăţească stilul de muncă. Este adevărat că majoritatea acestor întreprinderi în fiecare an îşi îndeplinesc şi chiar îşi depăşesc planul. Totuşi comitetul orăşenesc va trebui să vadă că în asemenea întreprinderi ca „Fierarul", „Artex", fabrica de conserve „Refacerea" şi altele sînt mulţi tineri slab calificaţi care nu-şi îndeplinesc sarcinile de producţie, rebutează produsele, depăşesc consumul de material etc. şi deci vor trebui ajutaţi să-şi ridice calificarea.

Cunoscînd însă şi experienţa pozitivă a acestor organizaţii de bază, comitetul orăşenesc ar putea generaliza metodele lor şi în organizaţiile mai mari. De pildă, utemiştilor de la „Iosif Ranghet" care n-au reuşit în ultima vreme să organizeze nici o reuniune tovărăşească, le-ar putea ajuta experienţa în această direcţie a utemiştilor de la „Artex". De asemenea în organizarea echipelor artistice la „7 Noiembrie", „Iosif Ranghet" i-ar ajuta experienţa dobîndită de organizaţiile U.T.M. de la „Ecaterina Varga", „Teba", „I.F.I.L. Cherestea", „21 Decembrie" şi altele.

De asemenea delegaţii la conferinţă au cerut cu insistenţă comitetului orăşenesc să înlăture rigiditatea, metodele bătrîneşti din activitatea sa, să aprecieze la justa ei valoare munca organizaţiilor de bază mari şi mici şi în consecinţă să le dea ajutorul cuvenit.

★

Conferinţa a mai analizat pe larg şi alte probleme, ca de pildă educaţia comunistă a tineretului învăţămîntul politic de organizaţie, participarea tineretului la concursul „Iubiţi cartea", viaţa cultural-sportivă, munca organizaţiilor U.T.M. în rîndul pionierilor, elevilor şi studenţilor precum şi din alte domenii de activitate.

Prin votul acordat noului organ (majoritatea covîrşitoare a membrilor au fost aleşi cu unanimitate de voturi) conferinţa şi-a manifestat încrederea că hotărîrile adoptate vor fi traduse în viaţă.

VICTOR GHIDARCEA
CONSTANTIN BUCUR

Tineretul participă cu însufleţire la acţiunile din cadrul „Lunii pădurii"

Tot mai mulţi tineri şi vîrstnici iau parte şi anul acesta la acţiunea de refacere şi protecţie a fondului forestier al ţării în cadrul „Lunii pădurii".

Cu ajutorul organizaţiilor de U.T.M. şi pionieri s-au strîns anul acesta, numai în regiunile Timişoara, Oradea, Bucureşti, Cluj, Stalin, Suceava, Ploeşti şi Baia Mare, aproape 50.000 kg. de seminţe forestiere, s-au scos din pepiniere circa 500.000 de puieţi şi s-au confecţionat peste 130.000 de butaşi.

Utemiştii şi elevii din Drighiu, regiunea Oradea, Aghireş, Beclean şi Năsăud, regiunea Cluj, Agnita, regiunea Stalin, Ciurea, regiunea Iaşi, Topolog, regiunea Constanţa şi din zeci de alte sate şi comune ale patriei noastre, precum şi pionierii şi şcolarii din raioanele Timişoara, Vrancea, Oradea, Săcueni, Marghita, Alba, Snagov, Medgidia, alături de părinţii lor au sădit în primăvara aceasta aproape 3.000.000 de puieţi complectîndu-şi în acelaşi timp şi cunoştinţele. In regiunile Oradea, Cluj, Stalin, Suceava, Hunedoara, Ploeşti şi Timişoara au fost pregătite pentru plantări aproape 200 de hectare, iar pentru însămînţări în pepiniere peste 3.000 de ari.

Invăţătorii şi profesorii, împreună cu elevii lor, grupaţi în cercurile „Prietenii pădurii" contribuie la acţiunea de îngrijire a perdelelor de protecţie şi masivelor forestiere. In ultimul timp mii de cadre didactice şi elevi din întreaga ţară au distrus cuiburile de ciori, omizile şi alţi dăunători de pe aproape 6.000 de hectare de pădure şi au îngrijit arborii tineri de pe 10.000 ha. In acelaşi timp ei au amenajat sute de pepiniere şcolare.

Valoarea lucrărilor înfăptuite anul acesta de către tineri şi vîrstnici în mod voluntar cu prilejul „Lunii pădurii" se ridică la 450.000 lei.

(Agerpres)

Veşti bune

In Şcoala medie de 10 ani băieţi din Rm. Vîlcea funcţionează un post sanitar de prim ajutor format din elevi ai cursului mediu.

Componenţii postului se ocupă de starea igienico-sanitară a claselor de curs, coridoarelor şi dormitoarelor internatului şcolii.

In vederea concursului posturilor şcolare de prim ajutor, postul şcolii noastre s-a pregătit temeinic ajutat fiind în această muncă de către tov. profesor Rădulescu Florea, preşedintele comitetului şcolar şi membru în biroul raional de Cruce roşie, de către elevul Cîrstea Ion, precum şi de către tov. dr. Sîntu, medicul şcolii. La faza raională a concursului, postul s-a clasat pe primul loc, cu nici un punct negativ şi urmează să se prezinte la faza următoare, pe regiune. Pentru aceasta, postul îşi continuă pregătirile.

Cei cinci componenţi ai postului sanitar sînt toţi fruntaşi la învăţătură şi disciplină şi-şi ajută în permanenţă colegii rămaşi în urmă la învăţătură.

Corespondent
NICOLAE N. POPA

★

Cărţile tehnice au căpătat o mare răspîndire printre oamenii muncii din oraşul Turda. Numai în cadrul „Săptămînii cărţii tehnice" Librăria Noastră a vîndut întreprinderilor de stat, instituţiilor, elevilor şi muncitorilor peste 500 volume.

In incinta fabricii „Electroceramica" s-a amenajat un stand cu cărţi tehnice care a fost vizitat zilnic de numeroşi muncitori, printre care şi Margareta Palzi, Ana Chioreanu, Maria Vereş şi alţii. In primele luni ale anului 1956, cabinetul tehnic al întreprinderii şi-a mărit numărul cărţilor tehnice cu 81 volume. El pune la dispoziţia celor care iubesc tehnica un număr de 5182 volume tehnice de specialitate în limbile romînă, rusă, maghiară, germană.

Acestea sînt consultate de către mulţi cititori, în special de către cei din brigăzile de tineret. Utemiştii Repede Ioan, Dan Ion, Nan Ioan, Mărgineanu Gheorghe, Stănescu Ion şi alţii şi-au îmbogăţit cunoştinţele tehnice citind cărţi de specialitate.

Corespondent
VICTOR SALZMAN

Ce spectacole se vor prezenta în Decada dramaturgiei originale

Intre 20-29 mai a.c. se va desfăşura la Bucureşti, în organizarea direcţiei teatrelor din Ministerul Culturii, Decada dramaturgiei originale prezentată de teatrele din ţară.

In cadrul Decadei Teatrul Naţional Iaşi va prezenta piesa „Horia" de Mihail Davidoglu; Teatrul Naţional Cluj — „Nota zero la purtare" de Virgil Stoenescu şi Octavian Sava; Teatrul de Stat Bacău — „La ora 6" de Petre Dumitriu şi Sonia Filip; Teatrul de Stat Brăila — „Inima noastră" de Valeriu Luca; Teatrul de Stat Baia Mare — „Ultima oră" de Mihail Sebastian; Teatrul de Stat Baia Mare — secţia maghiară — „Zile obişnuite" de Felden Maria; Teatrul de Stat Bîrlad — „Mielul turbat" de Aurel Baranga; Teatrul de Stat Constanţa — „Torpilorul roşu" de Vladimir Colin; Teatrul de Stat Galaţi — „Preludiu" de Ana Novak; Teatrul de Stat Oraşul Stalin — „ Atenţiune copii!" de Lucia Demetrius; Teatrul de Stat Oradea — secţia romînă „Inima noastră" de Valeriu Luca; Teatrul de Stat Timişoara — secţia maghiară — „Citadela sfărîmată" de Horia Lovinescu; Teatrul de Stat Valea Jiului-Petroşani — „Avansarea şefului" de Eugen Naum; Teatrul de Stat Piteşti — „Boieri şi ţărani" de Al. Sever; Teatrul de Stat Ploeşti — „Arcul de triumf" de Aurel Baranga; Teatrul de Stat Sibiu — „Impărătiţa lui Machidon" de Tiberiu Vornic şi Ioana Postelnicu; Teatrul de Stat Timişoara — secţia romînă — „Impărătiţa lui Machidon" de Tiberiu Vornic şi Ioana Postelnicu; Teatrul de Stat Timişoara — secţia germană — „Iarbă rea" de Aurel Baranga; Teatrul de Stat Turda — „Impărătiţa lui Machidon" de Tiberiu Vornic şi Ioana Postelnicu; Teatrul Secuiesc de Stat Tîrgu-Mureş — „Furtună în munţi" de Kiss Ladislau şi Kovacs Dezideriu; Teatrul Maghiar de Stat Cluj — „Citadela sfărîmată" de Horia Lovinescu; Teatrul Maghiar de Stat Sf. Gheorghe — „Familia Kovacs" de Ana Novak.

Spectacolele se vor desfăşura în sălile teatrelor „Sava", „Comedia", „Tineretului", „Armatei" (Magheru), „Giuleşti C.F.R.", „Armatei" (13 Septembrie), „Studio-Teatrul Naţional", „Nottara" (Libertatea).

Biletele se găsesc de vînzare la Agenţiile de difuzare ale Teatrului Naţional „I. L. Caragiale" şi Teatrul Armatei din Calea Victoriei.

Inginerul utemist Ion Munteanu la datorie

La întreprinderea „Feroemail"-Ploeşti, la secţia mecanică productivă zăceau de aproape 2 luni de zile 30.000 bucăţi de piese electrice — coturi pantzer, doze etc. — care nu puteau fi prelucrate la strung, fonta fiind dură din cauza materiei prime necorespunzătoare.

Pe inginerul utemist Munteanu Ion, şeful producţiei, l-a preocupat această problemă. Citind în manualele sovietice despre „tratamentul termic de recoacere cu înmuiere prin pendulare", s-a gîndit să aplice acest procedeu. Astfel a introdus piesele într-un cuptor şi le-a supus la o temperatură de coacere de 900 grade. Apoi temperatura a fost redusă la 720 grade, apoi crescută la 850 grade, şi răcită la 600 grade. Duritatea pieselor astfel recoapte se micşorează şi ele pot fi prelucrate cu uşurinţă.

Acest procedeu se aplică acum la toate piesele din fontă care prezintă o duritate sporită şi care nu cedează la prelucrare.

Corespondent
OANCEA JULIETA

Pe urmele materialelor publicate

„DE CE N-AŢI SPUS"?

Cînd vreun elev din anul I de la Şcoala siderurgică din Hunedoara îl întîlnea pe maistrul Victor Truţă, îl ocolea de departe. Altfel ar fi riscat ca urechile şi obrajii lui să cunoască „mîngîierile" maistrului. Şi are mînă grea maistrul! Sînt mulţi elevi din anul I care ar putea să-ţi confirme cît de grea este mîna maistrului Truţă pe care — din nefericire — au simţit-o din plin.

De la o vreme însă, elevii s-au săturat să tot „încaseze" palmele maistrului. Şi au scris redacţiei. Articolul „De ce n-aţi spus?" apărut în nr. 2082 al ziarului nostru, dezvăluia tocmai această stare de lucruri de la Şcoala siderurgică din Hunedoara.

Sezisat pe această cale, Ministerul Industriei Metalurgice şi Construcţiilor de Maşini a întreprins cercetările cuvenite. Intr-o scrisoare trimisă ziarului ni se confirmă justeţea articolului şi se arată măsurile luate. Pentru „originalitatea" metodelor sale pedagogice, maistrul Victor Truţă a fost sancţionat cu retrogradarea a două clase de salarizare pe timp de două luni, urmînd ca la prima abatere să i se desfacă contractul de muncă.

Despre munca de cercetare ştiinţifică a viitorilor medici

In cursul lunii aprilie oraşul Cluj a găzduit prima conferinţă pe ţară a cercurilor ştiinţifice studenţeşti din institutele medico-farmaceutice. După conferinţă, un corespondent al ziarului nostru s-a adresat academicienilor profesori doctori Aurel Moga, Iuliu Haţeganu şi Grigore Benettato, care au condus lucrările conferinţei, rugîndu-i să ne împărtăşească impresiile în legătură cu pregătirea şi desfăşurarea conferinţei. Publicăm mai jos aceste declaraţii:

— Lucrările ştiinţifice prezentate de studenţii celor cinci institute medico-farmaceutice din Bucureşti, Iaşi, Tg. Mureş, Timişoara şi Cluj, au oglindit o muncă serioasă, conştiincioasă de cercetare, de observaţie, de activitate de laborator şi clinică. Ceea ce m-a impresionat mai ales a fost felul concis şi clar al expunerilor cu o respectare riguroasă a timpului dat fiecărui student. In toate lucrările s-a remarcat colaborarea strînsă între catedră şi cercetătorii studenţi. In afară de această colaborare s-a putut constata în mod evident contribuţia efectivă a studenţilor, iar în unele lucrări s-au văzut ingeniozitatea şi intuiţia deosebită a studenţilor.

Din toate lucrările s-a putut vedea pregătirea generală serioasă a studenţilor şi aprofundarea în cele mai mici detalii a problemelor prezentate.

Discuţiile au fost la o înălţime ştiinţifică într-adevăr remarcabilă. Ele s-au desfăşurat într-o atmosferă de lucru şi ceea ce a fost impresionant, într-o limbă în care terminologia medicală romînească a caracterizat în mod deosebit pe fiecare student. In tot timpul discuţiilor s-au respectat opiniile, uneori contradictorii, fără nici cea mai mică urmă a unei ofense care poate ar fi fost acceptabilă prin calitatea tinereţii.

Se poate considera prima conferinţă complect reuşită terminîndu-se pentru studenţi cu nota foarte bine.

Din lucrările acestei conferinţe a reieşit în mod clar necesitatea colaborării între corpul didactic şi studenţi în ceea ce priveşte cercetarea ştiinţifică. Această colaborare este nu numai în interesul formării ştiinţifice a viitoarelor cadre medicale, ci este în interesul chiar al cercetării ştiinţifice. Descoperirea în ştiinţă adeseori este apanajul tineretului. Am putea aduce în acest sens multe exemple. E suficient să amintim, de pildă, de studentul Best, căruia i se datoreşte insulina. (Best era student în anul II al unei facultăţi de medicină din SUA cînd a descoperit insulina pentru care a primit Premiul Nobel.)

In mijlocul studenţimii noastre se găsesc multe talente pe care cadrele didactice trebuie să le dinamizeze şi să le dea posibilitatea să-şi valorifice forţele spirituale. Sînt de părere ca acestor cercuri ştiinţifice să li se dea o atenţie sporită din partea conducerii statului prin punerea la dispoziţie a aparatelor şi materialelor necesare activităţii ştiinţifice.

★

— Conferinţa cercurilor ştiinţifice s-a bucurat de un succes bine meritat. A întrecut chiar aşteptările. Aproape toate lucrările, mă refer la cele prezentate în şedinţa pe care am prezidat-o, au adus ceva nou, metode noi de cercetare, tratament, fapte noi de patologie clinică.

Discuţiile au fost combative. Rareori au trecut limitele unor discuţii tovărăşeşti. Dacă la pregătirea lucrărilor au contribuit în unele cazuri şi cadrele ştiinţifice şi didactice şi nu am putut aprecia în totală măsură pregătirea studenţilor ca atare, discuţiile însă au demonstrat că studenţii au un nivel profesional ridicat, maturitate a gîndirii ştiinţifice.

Atît din lucrări cît şi din discuţii s-a remarcat faptul că studenţii noştri au o orientare ideologică sănătoasă. Sînt de principiul că munca de cercetare ştiinţifică a studenţilor poate şi trebuie să se extindă şi mai mult. Trebuie să se dea mult mai mare atenţie subiectelor.

Noi nu trebuie să formăm numai cercetători ştiinţifici şi cadre didactice, ci şi medici care, acolo unde vor fi trimişi să muncească să fie obişnuiţi cu metodele ştiinţifice de cercetare. Deci, trebuie să ne orientăm mai mult spre problemele pe care le pun realităţile vieţii practice, familiarizînd astfel pe viitorii medici cu metodele ştiinţifice de cercetări.

Institutul nostru medico-farmaceutic din Cluj, ca gazdă s-a străduit prin tovarăşul prorector Păcuraru Ion, conferenţiarii Mihalca Eugenia şi Bruda Petre, prin organizaţia U.T.M. şi Asociaţia cercurilor ştiinţifice a institutului, să organizeze cît mai bine conferinţa. Trebuie spus însă că am întîmpinat mari greutăţi din partea Ministerului Sănătăţii neacordîndu-se ajutorul material la timp. Au trebuit multe insistenţe ca să-i convingem de necesitatea acestui ajutor.

★

— Activitatea pe care o desfăşoară cercurile ştiinţifice studenţeşti constituie un mijloc eficace de pregătire profesională şi educativ cetăţenească a tineretului studios. La aceasta am ajuns urmărind în timp evoluţia unora dintre elevii mei care au început să lucreze în munca de cercetare ştiinţifică încă din perioada studenţiei. E cazul să amintim în acest sens de medicii Vasilescu Vasile, Toader Cornel, Cojocaru Aurel, Dosoftei Mircea, care încă din anii studenţiei au lucrat alături de personalul din Institutul de fiziologie în munca de cercetare ştiinţifică. Impreună cu cercetătorii institutului au făcut deplasări la Baia Mare, Hunedoara şi la muncitorii agricoli din regiunea Cluj, formîndu-se ca cercetători şi cadre didactice valoroase.

De asemenea, tov. acad. prof. dr. Grigore Benettato arată că dintre cele mai bune lucrări ştiinţifice făcute în Institutul de fiziologie sînt şi acelea la care şi-au dat contribuţia studenţii, membri ai cercurilor ştiinţifice.

Lucrările prezentate în cadrul conferinţei au fost deosebit de valoroase, cu un conţinut ştiinţific considerabil, bine documentate şi orientate în raport cu necesităţile practice, fiind legate de problemele mari ale medicinii din ţara noastră.

Pentru impulsionarea activităţii de cercetare ştiinţifică a studenţilor, cercurile ştiinţifice trebuie să se bucure şi mai mult de sprijinul cadrelor didactice, al organelor şi organizaţiilor de conducere pentru că o mare putere de creaţie, de muncă plină de elan şi de dragoste faţă de rezolvarea problemelor ştiinţifice se găseşte în perioada studenţiei.

Prin intermediul cercurilor ştiinţifice studenţii sînt puşi în contact cu terenul, stabilesc legături cu realităţile, sînt antrenaţi în rezolvarea problemelor mari ceea ce constituie mijlocul cel mai principal de formare ştiinţifică şi de educaţie cetăţenească.

Pionierii din ţara noastră au primit daruri de la pionierii sovietici

Nenumărate sînt legăturile de prietenie dintre pionierii din ţara noastră şi cei din Uniunea Sovietică. Darurile ce şi le trimit unii altora cu diferite ocazii, schimburile de scrisori în care îşi povestesc despre activitatea lor pionierească şi multe altele, sînt manifestări ale prieteniei trainice ce-i leagă pe micuţii ce poartă cravata roşie din cele două ţări.

O verigă nouă a venit să se adauge la această frumoasă şi sinceră prietenie. In timpul vizitei pe care delegaţia Marii Adunări Naţionale a R.P.R. a făcut-o în Uniunea Sovietică, membrii delegaţiei s-au întîlnit în dese rînduri cu pionierii sovietici, care i-au rugat să transmită calde salutări prietenilor lor romîni, pentru care le-au înmînat şi daruri frumoase lucrate de mîinile lor. Duminică dimineaţa, pionierilor din Capitală le-au fost înmînate darurile trimise de pionierii sovietici. Tovarăşii Tiţă Florea, vicepreşedinte al Marii Adunări Naţionale şi Romulus Zăroni, membri ai delegaţiei, au venit în mijlocul pionierilor, la Palatul lor, să le înmîneze aceste frumoase daruri. Pionierii le-au primit cu multă bucurie. Printre ele sînt un frumos steag pionieresc, albume cu vederi şi desene lucrate de pionieri, casete lucrate din traforaj, machete, tablouri şi multe altele.

Un nou cuptor rotativ de topire a fontei

La uzina metalurgică din Bacău a fost terminat montajul unui cuptor rotativ de topire a fontei care funcţionează cu combustibil lichid. Realizare a unui colectiv de ingineri şi tehnicieni din uzină, noul cuptor cu o capacitate de 1,5 tone fontă, conceput după cele mai noi cuceriri ale tehnicii, a elaborat zilele acestea primele şarje de fontă specială. Din această fontă se toarnă o serie de piese de schimb pentru tractoare şi autocamioane grele.

Concert comemorativ închinat creaţiei lui George Enescu

Duminică seara a avut loc în sala Ateneului R.P.R. un concert comemorativ închinat creaţiei marelui nostru muzician George Enescu de la a cărui moarte s-a împlinit de curînd un an.

In program au figurat: Şapte cîntece pe versuri de Clement Marot, Sonata a III-a în stil romînesc pentru vioară şi pian, fragment din opera „Oedip" şi Cvartetul op. 30 pentru pian, vioară, violă şi violoncel, în primă audiţie.

Şi-au dat concursul pianistul Valentin Gheorghiu, violonistul Ştefan Gheorghiu şi violoncelistul Radu Aldulescu, artişti emeriţi, violistul George Popovici şi basul Gabriel Năruja.

Concertul a fost viu aplaudat.

(Agerpres)

Unele observaţii cu privire la şcolile de tractorişti

Una din condiţiile de bază pentru dezvoltarea continuă a agriculturii noastre pe drumul socialismului este pregătirea cadrelor de agronomi, mecanizatori, zootehnicieni etc.

Inzestrarea agriculturii noastre cu un număr mare de tractoare şi maşini agricole perfecţionate cere printre altele pregătirea unui număr însemnat de tractorişti.

Prin hotărîrea partidului şi guvernului din ianuarie 1955 privind organizarea şcolilor profesionale, a şcolilor tehnice şi tehnice de maiştri s-au stabilit o serie de măsuri care să asigure o temeinică pregătire profesională şi pentru tractorişti.

Hotărîrea partidului şi guvernului subliniază necesitatea legării ucenicilor, a viitorilor muncitori calificaţi, de procesul de producţie, de unităţile productive în care ei vor munci. In momentul de faţă există însă o situaţie care îngreunează îndeplinirea acestei sarcini trasate de hotărîre, întrucît şcolile de pregătire a tractoriştilor sînt tutelate de trei ministere: Ministerul Invăţămîntului, Ministerul Agriculturii şi Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat. In cadrul Ministerului Agriculturii, Direcţia generală a pregătirii cadrelor are în subordine un număr de şcoli, iar Direcţia generală S.M.T. alt număr. Se pune întrebarea: de ce e oare nevoie să se ocupe de această problemă atîtea departamente centrale? De ce în cadrul unui singur minister, (Ministerul Agriculturii) două direcţii generale au fiecare un număr de şcoli în subordine?

Nimeni nu neagă faptul că Ministerul Invăţămîntului trebuie să-şi aducă contribuţia sa la pregătirea viitorilor tractorişti. Aşa cum arată hotărîrea partidului şi guvernului, Ministerul Invăţămîntului are datoria, ca organ de specialitate, să îndrume şi să vegheze la şcolarizarea ucenicilor din şcolile de tractorişti, la întocmirea unor programe analitice corespunzătoare.

Socotim însă că nejust şi-a înţeles sarcina în această privinţă Ministerul Invăţămîntului, care continuă să şcolarizeze direct tractorişti, cînd hotărîrea nu-i stabileşte această sarcină.

Lipsa de unitate în conducerea şi îndrumarea acestor şcoli nu poate duce decît la pregătirea inegală a viitorilor tractorişti, la o slabă calificare a acestora, la cheltuieli inutile, la menţinerea unui aparat administrativ (la centru) umflat. Dacă luăm, de pildă, numai munca de îndrumare a acestor şcoli, se creează situaţii anormale mai ales în regiunile unde şcolile de pregătire a tractoriştilor sînt subordonate Ministerului Invăţămîntului, Direcţiei generale a pregătirii cadrelor din Ministerul Agriculturii şi Direcţiei generale S.M.T. din acelaşi minister.

In scopul ridicării nivelului pregătirii tractoriştilor, al legării lor de producţie, se impune grabnic lichidarea acestei situaţii anormale, aşa după cum, de altfel, trebuie curmată şi situaţia potrivit căreia continuă să se şcolarizeze tractorişti în cadrul aceleiaşi regiuni, de către aceeaşi direcţie generală, în două sisteme de şcoli. E vorba de cursurile de pregătire a tractoriştilor din S.M.T. şi de şcolile speciale tutelate tot de S.M.T. şi care amîndouă la un loc sînt în răspunderea Direcţiei generale S.M.T. In regiunea Cluj, de pildă, funcţionează două mari şcoli de tractorişti, pe lîngă S.M.T. Aiud şi pe lîngă S.M.T. Huedin, ambele cu cîte 120 de elevi. In cadrul aceleiaşi regiuni, toate S.M.T.-urile, dar absolut toate, au cursuri de pregătire a tractoriştilor cu cîte 9—16 ucenici.

Faptul — aşa după cum se arată în hotărîre — că elevii din şcolile tehnice nu au fost pregătiţi în întreprinderi în strînsă legătură cu producţia, că recrutarea lor nu s-a făcut în primul rînd din localităţile unde se află întreprinderile, a avut ca urmare, pe lîngă slaba pregătire profesională, creşterea fluctuaţiei forţelor de muncă şi scăderea disciplinei. Venind să înlăture acest neajuns, hotărîrea stabileşte precis că: „Pentru pregătirea muncitorilor calificaţi necesari agriculturii (agricultori, legumicultori, pomicultori, viticultori, pivniceri, crescători de animale, avicultori, veterinari, mecanici tractorişti etc.) şcolile profesionale de pe lîngă S.M.T., G.A.S., centre mecanice, ferme experimentale vor primi ucenici, în primul rînd dintre copiii ţăranilor muncitori din regiunea respectivă". Oricîte excepţii am face, avînd în vedere dezvoltarea agriculturii în anii viitori, în regiunea Hunedoara nu găsim totuşi temei pentru existenţa a două mari şcoli de tractorişti, la Alba Iulia şi Orăştie. Aceste şcoli au circa 300 de elevi, în vreme ce în regiune sînt doar 3 S.M.T.-uri care, toate la un loc, abia dacă au 150 de tractoare. Dar tractoriştii pregătiţi la cele două şcoli din regiunea Cluj, unde vor fi încadraţi, de vreme ce fiecare S.M.T. din regiune îşi pregăteşte un număr de tractorişti?

Revenind la exemplele citate mai sus se poate constata faptul că unele şcoli de tractorişti au fost legate de procesul de producţie mai mult birocratic. Se cere pe bună dreptate, atît conducerilor şcolilor, cît şi conducerilor întreprinderilor pe lîngă care funcţionează ele, să răspundă deopotrivă de pregătirea viitorilor muncitori calificaţi. Ce răspundere poate să-şi asume însă conducerile S.M.T.-urilor Alba Iulia, Aiud, Orăştie şi altele, care au un parc de tractoare restrîns, pentru pregătirea a sute de elevi? In mod obiectiv, în cursul anului, elevilor acestor şcoli nu le pot fi asigurate condiţiile normale de practică în S.M.T.-urile amintite, iar vara cînd sînt trimişi în practică la mari distanţe, conducerea staţiunii nu-i mai poate urmări. Situaţia aceasta cere a fi grabnic şi serios studiată. Foarte nimerit ar fi dacă asemenea şcoli s-ar crea în regiuni mari producătoare de cereale, în apropierea a două, trei sau patru S.M.T.-uri. Conducerile S.M.T.-urilor respective ar trebui să fie obligate ca pe baza nevoilor reale şi a perspectivelor de viitor să-şi recruteze elevi din satele şi comunele din raza lor de activitate şi să-i trimită la pregătire în aceste şcoli. In lunile de practică, ucenicii acestor şcoli ar trebui să fie repartizaţi în S.M.T.-urile care i-au trimis la şcoală. In felul acesta unele conduceri ale S.M.T.-urilor, care mai ignorează încă pregătirea cadrelor vor fi puse în faţa sarcinii directe de a se îngriji de recrutarea de noi ucenici, de pregătirea lor practică în timpul şcolarizării, pentru a avea pe viitor cadre bine pregătite.

Impovărîndu-se cu sarcini ce în mod normal nu cad în răspunderea sa, Ministerul Invăţămîntului a pierdut din vedere sarcini importante ce-i reveneau pentru asigurarea unui învăţămînt de calitate, pe baza unei programe analitice pornite de la realitatea din ţara noastră. Avem nevoie ca tractoriştii să nu fie numai nişte mînuitori de tractoare, ci oameni luminaţi, capabili să formeze un front înaintat în lupta pentru transformarea socialistă a satului. In mod cu totul neîntemeiat, din programa analitică a acestor şcoli lipseşte un obiect de seamă ca studierea limbii romîne. La Ministerul Invăţămîntului au ajuns deja cererile îndreptăţite ale elevilor, profesorilor, ale Direcţiei generale a pregătirii cadrelor din Ministerul Agriculturii, de a se introduce în programa analitică a acestor şcoli studierea limbii romîne.

Acelaşi lucru trebuie spus şi despre necesitatea studierii geografiei. Nu poţi cere acestor elevi însuşirea temeinică a problemelor privind raionarea solului din ţara noastră fără a le da noţiuni de geografie care să le adîncească şi să le cristalizeze pe cele primite în cursul elementar. De altfel programa analitică trebuie revăzută cu atenţie, privind şi alte obiecte de învăţămînt.

In pregătirea tractoriştilor se pot realiza îmbunătăţiri simţitoare în cel mai scurt timp, dacă organele de resort vor studia situaţia cu atenţie. De mare importanţă poate fi însuşirea sugestiilor şi cererilor cadrelor care se ocupă direct de pregătirea tractoriştilor. Pe această linie consfătuirea ţinută de curînd la Bucureşti cu directorii tuturor şcolilor de ucenici, tehnice şi tehnice de maiştri, poate fi de un real folos.

I. ŞERBU

O nouă și importantă contribuție a U.R.S.S. la rezolvarea problemei dezarmării

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: Declarația guvernului sovietic în problema dezarmării. In declarație se spune printre altele: Astăzi, toată lumea recunoaște că în ultimul timp s-a obținut o slăbire a încordării în relațiile internaționale. In toate țările pozițiile adepților colaborării internaționale se întăresc. S-a format o vastă zonă a păcii, care include state mari și mici și cuprinde majoritatea populației globului pămîntesc.

Nu trebuie totuși să ne mulțumim cu cele realizate. Incordarea din relațiile internaționale nu a fost încă înlăturată, nu s-a creat încă încrederea necesară în relațiile dintre state, iar forțele agresive ale unor state încearcă să urmeze vechea lor linie, ostilă intereselor păcii.

Principalul obstacol în calea spre slăbirea continuă a încordării internaționale îl constituie cursa înarmărilor, care continuă. Cu toată îmbunătățirea incontestabilă a situației internaționale, realizată în ultimul timp, statele continuă să întrețină forțe armate exagerat de mari. Continuă stocarea de bombe atomice și cu hidrogen. Milioane de tineri se află sub arme, fiind rupți de munca pașnică, constructivă.

Guvernul sovietic a considerat și consideră că rezolvarea problemei dezarmării trebuie să asigure interzicerea armelor atomice și cu hidrogen și reducerea hotărîtă a armamentelor clasice și a efectivului forțelor armate. El a căutat întotdeauna să obțină ca statele să înfăptuiască toate aceste măsuri sub un control internațional corespunzător.

Refuzînd să pășească pe calea interzicerii armelor atomice și cu hidrogen, puterile occidentale au invocat motivul că Uniunea Sovietică deține superioritatea în ce privește armamentele clasice față de puterile occidentale și că puterile occidentale pot accepta interzicerea armei atomice numai după o reducere însemnată a armamentelor clasice.

Indată ce Uniunea Sovietică s-a declarat de acord cu această propunere, puterile occidentale au început să se dezică de ea, căutînd tot felul de pretexte pentru a îngropa propria lor propunere.

In toamna anului trecut, la Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri, puterile occi-

Declarația guvernului sovietic

dentale au propus ca rezolvarea problemei dezarmării să înceapă cu reducerea armamentelor clasice, neglijînd această acțiune de interzicerea armei atomice. Aceasta a fost propunerea Angliei. Ministrul Afacerilor Externe al Angliei a făcut aceeași propunere în Camera Comunelor în februarie a.c. Uniunea Sovietică s-a declarat de acord și cu această propunere.

Cu două luni în urmă cînd s-a întrunit la Londra Subcomitetul pentru dezarmare al O.N.U., guvernul sovietic i-a prezentat spre examinare un plan de reducere a armamentelor clasice și a efectivului forțelor armate, care putea fi înfăptuit fără să se aștepte realizarea unui acord în problema armei atomice, întrucît principala piedică în calea unui acord o constituiau divergențele între Uniunea Sovietică și puterile occidentale în problema interzicerii armei atomice. Dar și această propunere a Uniunii Sovietice s-a izbit de împotrivirea puterilor occidentale. S-a dovedit că puterile occidentale nu vor să meargă la reducerea în primul rînd a armamentelor clasice atîta timp cît credeau că U.R.S.S. nu va accepta o asemenea propunere. Imediat ce noi am prezentat un plan concret de reducere a armamentelor clasice și a efectivului forțelor armate, inclusiv Anglia, care făcuse înainte această propunere, au dat înapoi și au refuzat să adopte propunerile urmărind înfăptuirea acestor măsuri. De data aceasta ele au început să declare că nu se poate examina problema reducerii armamentelor clasice fără rezolvarea problemei armei atomice. Ele au ajuns în contradicție cu ceea ce singure spuneau pînă mai ieri.

In acest fel problema dezarmării a intrat din nou într-un cerc vicios, nu progresează nici rezolvarea problemei interzicerii armei atomice, nici rezolvarea problemei reducerii armamentelor clasice și a forțelor armate.

După toate acestea nu mai trebuie să stîrnească mirare faptul că întreaga activitate a Subcomitetului pentru dezarmare al O.N.U. nu a dat nici un fel de rezultate. Subcomitetul a fost creat sub denumirea răsunătoare de Subcomitet pentru dezarmare.

De fapt însă el a devenit doar un paravan pentru camuflarea cursei înarmărilor. Este de asemenea clar cine poartă răspunderea pentru această situație.

In prezent se întrevăd mereu noi pretexte pentru ca Subcomitetul pentru dezarmare să se ocupe de orice vrei, dar nu de încetarea cursei înarmărilor, nu de reducerea armamentelor.

Lipsa de rezultate a activității Subcomitetului pentru dezarmare al O.N.U. este legată, nu în ultimul rînd, de faptul că toți membrii subcomitetului, afară de U.R.S.S., sînt membri activi ai blocului atlantic. După cum au arătat sesiunile Consiliului blocului atlantic care au avut loc în ultima vreme la Paris, principalii participanți la acest bloc se înțeleg între ei să împiedice reducerea armamentelor, să înarmeze armatele acestui bloc cu arma atomică și să ia măsuri pentru sporirea înarmărilor. Este evident că înfăptuind în practică o asemenea politică, puterile blocului atlantic consideră că misiunea lor în subcomitetul de dezarmare este de a camufla această politică și de a împiedica totodată realizarea unui acord între state în problemele dezarmării. De aceea, în subcomitet totul merge în gol și problemele dezarmării rămîn într-un punct mort.

Guvernul sovietic consideră că a sosit timpul ca comisia O.N.U. pentru dezarmare să examineze rezultatele activității subcomitetului menționat, asigurîndu-se totodată o largă publicitate, pentru ca opinia să vadă cine contribuie la încetarea cursei înarmărilor și cine împiedică acest lucru și să tragă concluziile care se impun în ce privește traducerea în practică a hotărîrilor Adunării Generale cu privire la dezarmare, adoptate încă acum 10 ani.

Guvernul sovietic va lupta și de acum înainte cu perseverență pentru realizarea unui acord internațional reciproc acceptabil cu privire la reducerea forțelor armate ale statelor și a armamentelor, interzicerea armei atomice și cu hidrogen (termonucleare). Totodată, guvernul sovietic consideră că în condițiile create este clar că în prezent sînt necesare în primul rînd acțiuni practice care ar putea contribui în mod real la rezolvarea problemei reducerii substanțiale a armamentelor statelor și a încetării cursei înarmărilor.

Dorind să aducă o nouă contribuție la cauza dezarmării și asigurării păcii și năzuind spre crearea unor condiții și mai favorabile pentru construcția economică și culturală pașnică în Uniunea Sovietică, guvernul U.R.S.S. a adoptat următoarea hotărîre:

1. — Să efectueze în termen de un an, pînă la 1 mai 1957 o reducere nouă și mai însemnată, a efectivului forțelor armate ale Uniunii Sovietice și anume — cu 1.200.000 de oameni în afara de reducerea forțelor armate ale U.R.S.S. cu 640.000 de oameni, efectuată în anul 1955.

2. — In conformitate cu aceasta să desființeze 63 de divizii, diferite brigăzi, printre care trei divizii de aviație și alte unități militare, cu un efectiv de peste 30.000 de oameni care se află pe teritoriul Republicii Democrate Germane.

Să desființeze de asemenea o parte din școlile militare ale Armatei Sovietice.

Să treacă în conservare 375 de nave de război ale flotei maritime militare.

3. — In conformitate cu cele de mai sus să reducă armamentul și tehnica de luptă a forțelor armate ale U.R.S.S. precum și cheltuielile Uniunii Sovietice pentru nevoile militare prevăzute în bugetul de stat al U.R.S.S.

4. — Să dea militarilor lăsați la vatră posibilitatea de a se încadra în muncă în industrie și agricultură.

Efectuînd această reducere nouă, foarte însemnată, a efectivului forțelor armate sovietice și a armamentelor guvernul sovietic năzuiește să contribuie la înfăptuirea în practică a programului de dezarmare care se află în examinare la O.N.U. Noua reducere a efectivului trupelor și a armamentelor sovietice arată mai bine decît orice vorbe că Uniunea Sovietică este o luptătoare sinceră și credincioasă pentru pace, o luptătoare sinceră și credincioasă pentru slăbirea încordării internaționale.

Luînd această hotărîre, guvernul sovietic ține seama de faptul că întrucît este vorba de Europa, poporul francez, poporul englez, ca și popoarele Uniunii Sovietice și ale celorlalte state europene iubitoare de pace, nu vor război deoarece și astăzi mai resimt încă consecințele grele ale războiului, că ele năzuiesc spre îmbunătățirea relațiilor dintre state, spre dezvoltarea multilaterală a colaborării internaționale.

Alte guverne, printre care guvernele Statelor Unite ale Americii, Angliei și Franței, nu pot să nu urmeze aceste exemplu—în măsura în care doresc sincer să contribuie la consolidarea păcii.

Guvernul sovietic va fi gata să examineze problema reducerii în continuare a forțelor armate ale U.R.S.S dacă puterile occidentale — Statele Unite ale Americii Anglia, și Franța — vor efectua la rîndul lor o reducere corespunzătoare a forțelor lor armate și a armamentelor lor.

Infăptuirea unor asemenea măsuri ar fi o etapă importantă pe calea înfăptuirii unui program atotcuprinzător de dezarmare, ar crea premize reale pentru grăbirea rezolvării problemei interzicerii armelor atomice și cu hidrogen.

Adoptînd hotărîrea menționată, guvernul sovietic pornește de la faptul că demobilizarea și întoarcerea unui milion două sute de mii de cetățeni sovietici la munca pașnică, utilă societății, va fi o nouă mare contribuție la cauza avîntului continuu al tuturor ramurilor economiei naționale a U.R.S.S. și va spori cu mult crearea de valori materiale și culturale spre binele societății noastre socialiste.

Totodată, reducerea continuă a cheltuielilor pentru nevoile militare prevăzute de bugetul de stat al U.R.S.S va permite să se folosească mijloacele eliberate pentru construcția pașnică, pentru a înfăptui cu și mai mult succes planurile grandioase de dezvoltare socialistă a țării noastre, de ridicare a bunăstării poporului sovietic.

Infăptuind noua reducere importantă a forțelor armate sovietice și a armamentelor, guvernul sovietic pornește de la faptul că, în prezent, forțele păcii s-au întărit considerabil, că ele sînt mai bine organizate și dispun de mijloace însemnate pentru a da riposta cuvenită oricăror încercări de încălcare a păcii. Totodată, guvernul sovietic își exprimă convingerea că forțele armate ale Uniunii Sovietice vor apăra în mod sigur munca pașnică a poporului nostru și că oamenii sovietici și popoarele iubitoare de pace ale celorlalte țări nu-și vor slăbi vigilența și vor fi cu băgare de seamă față de uneltirile forțelor ostile cauzei păcii și colaborării pașnice între popoare.

14 mai 1956.

Comunicatul comun al delegațiilor P.C.U.S. și S.F.I.O.

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: Intre 28 aprilie și 14 mai o delegație a Partidului Socialist Francez (S.F.I.O.), în frunte cu Pierre Commin, secretar general al Partidului și membru al Consiliului Republicii, a vizitat U.R.S.S. la invitația C.C. al P.C.U.S. Din delegație au făcut parte Georges Brutelle, secretar general adjunct al S.F.I.O., André Philippe, Robert Coutant, deputat la Adunarea Națională, Lucien Peyrasoles, Lamine-Gueye, Marceau Pivert, deputați ai Adunării Naționale, membri ai Comitetului de conducere al Partidului, Maurice Deixon, secretarul Federației S.F.I.O. din Departamentul Tarne, Robert Verdier, Charles Naveau, membru al Consiliului Republicii, Oreste Rosenfeld, membru al Adunării Uniunii Franceze și Christian Cailleret, secretar administrativ al Partidului.

In timpul șederii în U.R.S.S. delegații S.F.I.O. au asistat la sărbătorirea zilei de 1 Mai la Moscova, au făcut o călătorie prin Uniunea Sovietică vizitînd Leningrad, Kiev, Tbilisi, Harkov, Odesa, uzine, fabrici, colhozuri și sovhozuri, instituții de învățămînt, un regiment al Armatei Sovietice, cluburi muncitorești, familii de muncitori, funcționari, au luat cuvîntul la întruniri ale oamenilor muncii, care au făcut o primire caldă și tovărășească reprezentanților socialiștilor francezi.

Programul vizitei delegației franceze a fost elaborat conform dorinței acesteia. In cadrul discuțiilor substanțiale care au avut loc la Prezidiul Consiliului Central al Sindicatelor sovietice, la Tribunalul Suprem al U.R.S.S., în ministere, organizații de partid și Sovietele orășenești din Moscova, Kiev, Leningrad și Tbilisi, cu directorii uzinelor, cu liderii organizațiilor de partid și sindicale din întreprinderi, precum și în cadrul discuțiilor individuale cu oamenii muncii sovietici din producție, în familii și în cluburi muncitorești, delegații au primit informații asupra problemelor care îi interesau și răspunsuri la întrebările puse. Membrii delegației au luat cunoștință de situația diferitelor culte religioase din Uniunea Sovietică, au vizitat un lagăr de muncă de reeducare și o închisoare.

In timpul șederii la Moscova, delegația S.F.I.O. a avut întrevederi și convorbiri cu o delegație a C.C. al P.C.U.S. formată din tov. N. S. Hrușciov, A. I. Mikoian, A. M. Suslov, D. T. Șepilov, B. N. Ponomarev.

La 12 mai a avut loc convorbirea finală a membrilor Prezidiului C.C. al P.C.U.S. tov. N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, M. A. Suslov și L. I. Brejnev, D. T. Șepilov, A. B. Aristov, secretari ai C.C. al P.C.U.S., cu delegația S.F.I.O.

S-a exprimat speranța că în aprecierea situației din cele două țări, precum și în discutarea diferitelor poziții ideologice ale partidelor, fiecare din cele două partide va da cea mai mare atenție obiectivității, evitînd atacurile reciproce, injuste care ar putea dăuna înțelegerii reciproce necesare.

Delegația P.C.U.S. și delegația S.F.I.O. au căzut de acord să supună Comitetelor lor Centrale problema continuării în viitor a contactelor între partide, avînd în vedere schimbul de păreri în legătură cu problemele abordate în timpul convorbirilor de la Moscova care se referă la interesele vitale ale clasei muncitoare și ale popoarelor Franței și U.R.S.S. Aceste interese privesc în primul rînd slăbirea încordării internaționale și întărirea cauzei păcii.

Convorbirile s-au purtat într-o atmosferă prietenească și într-o sinceritate deplină de ambele părți.

C.C. al P.C.U.S. s-a pronunțat pentru a găzdui în Uniunea Sovietică în cursul anului 1956 50-60 de muncitori socialiști pe timpul concediului lor de odihnă pentru ca aceștia să se poată odihni împreună cu oamenii muncii sovietici și să cunoască personal viața poporului sovietic.

Azi sosesc la Moscova Guy Mollet și C. Pineau

N. A. Bulganin: Perspectivele de îmbunătățire a relațiilor dintre U.R.S.S. și Franța sînt foarte favorabile.

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul francez „Le Monde" l-a rugat pe N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. să răspundă la unele întrebări în legătură cu apropiata vizită la Moscova a primului ministru al Franței, dl. Guy Mollet și a ministrului Afacerilor Externe, dl. Christian Pineau.

Publicăm mai jos întrebările ziarului „Le Monde" și răspunsurile lui N. A. Bulganin.

Interviul acordat ziarului „Le Monde"

INTREBARE: In ajunul călătoriei pe care primul ministru și ministrul Afacerilor Externe al Franței o vor face în U.R.S.S. care sînt — după părerea dv. — perspectivele de îmbunătățire a relațiilor dintre cele două țări?

RASPUNS: După părerea guvernului sovietic, perspectivele de îmbunătățire a relațiilor dintre U.R.S.S. și Franța sînt foarte favorabile. Chezășia acestui fapt o constituie prietenia tradițională dintre popoarele noastre, întărită în lupta comună împotriva dușmanului comun în cele două războaie mondiale. Comunitatea intereselor naționale fundamentale ale Franței și Uniunii Sovietice dictează în mod imperios necesitatea unei colaborări permanente între noi în lupta pentru întărirea păcii.

La aceasta trebuie adăugat că în prezent nu există nici o problemă internațională care să constituie un obstacol de netrecut în calea dezvoltării prieteniei și colaborării între țările noastre.

Fără a spune dinainte care va fi rezultatul apropiatelor tratative se poate exprima totuși convingerea că vizita la Moscova a primului ministru și a ministrului Afacerilor Externe al Franței va servi cauza înțelegerii reciproce și apropierii între cele două țări, va contribui la slăbirea continuă a încordării internaționale.

INTREBARE: Asupra căror puncte există încă divergențe în problema dezarmării și care este, după părerea dv. legătura între această problemă și problema germană?

RASPUNS: După părerea noastră, acum trebuie să se pună accentul nu pe constatarea divergențelor, ci pe găsirea unei apropieri între pozițiile puterilor occidentale și Uniunii Sovietice în problema dezarmării. In ceea ce o privește dat fiindcă se călăuzește după acest principiu. Uniunea Sovietică face totul pentru a obține rezolvarea acestei probleme. După cum știți, am mers în repetate rînduri în întîmpinarea puterilor occidentale, însă de fiecare dată partenerii noștri s-au grăbit să renunțe la propriile lor propuneri de îndată ce noi le acceptam. Totuși, noi intenționăm să luptăm și pe viitor cu perseverență pentru reducerea armamentelor, pentru interzicerea armei atomice și pentru instituirea unui control internațional eficace.

Problema dezarmării și problema germană sînt probleme diferite. Problema dezarmării este o problemă primordială a politicii mondiale contemporane și care nu suferă amînare. Rezolvarea cît mai grabnică a acestei probleme este în interesul tuturor popoarelor.

Nu este just ca rezolvarea problemei dezarmării, și așa complicată, să fie condiționată de reglementarea altor probleme internaționale nerezolvate, inclusiv problema germană. Dacă s-ar proceda în felul acesta ar însemna să se creeze dificultăți suplimentare atît pentru rezolvarea problemei dezarmării, cît și pentru rezolvarea celorlalte probleme internaționale.

INTREBARE: Se spune uneori că politica de coexistență, promovată de guvernul sovietic este dictată numai de considerente tactice și că nu este calculată pentru o perioadă îndelungată. Ce s-ar putea spune în legătură cu afirmațiile de acest fel?

RASPUNS: Cei care încearcă să prezinte lucrurile în așa fel ca și cum politica de coexistență a statelor cu sisteme sociale diferite nu ar fi de lungă durată și ar fi dictată numai de considerente tactice, fie că induc cu bună știință în eroare opinia publică, fie că se induc în eroare pe ei înșiși.

Coexistența pașnică nu este o noțiune izolată abstractă, ci o realitate vie. Acest principiu stă la baza politicii externe a U.R.S.S. și a unei serii întregi de alte state din Europa și Asia. Și acest lucru este cu totul firesc, deoarece în condițiile actuale nu există o altă ieșire. Există numai două căi. Fie coexistența pașnică, fie războiul cel mai distrugător din întreaga istorie. A treia cale nu există. Prin urmare, toate popoarele — fie că trăiesc în condițiile socialismului fie că trăiesc în condițiile capitalismului — sînt interesate ca coexistența să fie îndelungată și trainică. Pornind de la aceasta, noi considerăm că țările cu sisteme sociale diferite trebuie nu numai să existe pur și simplu unele alături de altele, ci să meargă mai departe, spre îmbunătățirea relațiilor, spre întărirea încrederii între ele, spre colaborare.

In momentul de față principiile respectării reciproce a integrității teritoriale și suveranității, neagresiunii, neamestecului în treburile interne ale altuia, egalității și avantajului reciproc, coexistenței pașnice și colaborării economice stabilesc în condițiile actuale forma cea mai bună de relații între state cu orînduiri sociale diferite. Aderarea tuturor statelor la aceste cinci principii ar corespunde intereselor vitale și cerințelor popoarelor.

INTREBARE: După cum știți, problemele Africii de nord se află în centrul preocupărilor Franței. Unele din dificultățile noastre au și fost reglementate, altele mai dăinuie. Ce ați putea spune în legătură cu aceste probleme?

RASPUNS: Am salutat sincer rezolvarea problemei tunisiene și a celei marocane, obținute pe calea tratativelor. In legătură cu proclamarea independenței Tunisiei și Marocului, guvernul sovietic a apreciat în mod pozitiv această măsură a guvernului francez, pătrunsă de spiritul păcii și prieteniei între popoarele Franței, Tunisiei și Marocului.

In ceea ce privește problema algeriană, înțelegem bine complexitatea ei. Sîntem siguri însă că și această problemă poate fi reglementată pe cale pașnică și își va găsi rezolvarea.

INTREBARE: Cum apreciați perspectivele legăturilor comerciale și culturale dintre cele două țări ale noastre?

RASPUNS: Dezvoltarea relațiilor comerciale și culturale între țări este o condiție importantă a menținerii și consolidării păcii. Uniunea Sovietică și Franța dispun de mari posibilități pentru ca legăturile lor comerciale și culturale să se întărească și să se lărgească. Este necesar ca aceste posibilități să devină realitate.

Guvernul sovietic ar putea accepta o sporire însemnată a comerțului franco-sovietic pe baza unor acorduri pe termen lung, cu condiția respectării egalității și avantajului reciproc, fără nici un fel de discriminare. Noi considerăm că comerțul este chemat să joace un rol important în lărgirea colaborării internaționale.

In ceea ce privește legăturile culturale, relațiile franco-sovietice le oferă un teren deosebit de favorabil. Oamenii sovietici cunosc și prețuiesc bogata cultură a poporului francez. Francezii, pe cît știm, manifestă de asemenea un mare interes față de cultura noastră, așadar, sarcina este de a contribui prin toate mijloacele la dezvoltarea legăturilor culturale. Aceasta va fi atît în interesul Franței, cît și în interesul Uniunii Sovietice.

LA MOSCOVA: Tratative sovieto-franceze la nivel înalt

La ora cînd citiți aceste rînduri, de pe aerodromul Orly din Paris a decolat de acum spre Moscova, avionul care transportă pe primul ministru al Franței, Guy Mollet, pe Christian Pineau, ministru de externe și o suită numeroasă de experți și ziariști (peste 60 de persoane). Sosirea este prevăzută pentru ora 19 (ora Moscovei) pe aeroportul Vnukovo. Și la aceste prime amănunte pe care agențiile de presă occidentale le-au transmis în ultimele zile în legătură cu programul vizitei conducătorilor francezi în Uniunea Sovietică se mai pot adăuga alte cîteva. Astfel, agenția „France Presse" este informată că tratativele franco-sovietice vor începe miercuri dimineața la ora 10 după ce chiar în cursul serii de azi, cei doi conducători ai Franței vor face vizite protocolare lui N. A. Bulganin și V. M. Molotov. Sînt prevăzute, în continuare, numeroase întrevederi între oamenii de stat sovietici și francezi, mai puțin timp fiind rezervat recepțiilor și festivităților oficiale. Se prevede ca încheierea tratativelor să aibă loc sîmbătă după amiază urmînd să se publice un comunicat final, iar la ora 21 să se organizeze o conferință de presă. Primul ministru francez Guy Mollet va pleca spre Paris duminică dimineața, în vreme ce Pineau își va începe vizita prin Uniunea Sovietică, urmînd să se înapoieze la Moscova în seara zilei de 23 mai. El va pleca spre Paris, vineri 25 mai.

Pentru a înțelege și mai bine semnificația acestei vizite, ce pas înainte se face pe calea îmbunătățirii relațiilor dintre Franța și Uniunea Sovietică și în general în politica internațională ar trebui să ne amintim că, nu cu multă vreme în urmă, trupei de balet a teatrului Mare din Moscova i s-a interzis de către autoritățile franceze să dea reprezentații la Paris. Este un fapt minor, ar putea spune unii, dar care reflectă o întreagă „epocă a războiului rece". Timpul nu stă pe loc însă; situația internațională a evoluat pe linia însănătoșirii ei — aceasta datorită repetatelor acțiuni de pace ale U.R.S.S., datorită afirmării tot mai mult a forțelor iubitoare de pace de pretutindeni.

Desigur că strîngerea legăturilor de colaborare între Uniunea Sovietică și Franța poate fi exemplificată prin numeroase exemple. E bine însă să precizăm că destinderea franco-sovietică nu se rezumă numai la relații culturale, turistice sau științifice, cum ar fi înclinați să creadă unii, ci și în probleme politice capitale — lucru foarte important. In acest sens unii conducători francezi au manifestat în unele ocazii realism în activitatea lor diplomatică, arătînd în fapt că între politica Franței și a Uniunii Sovietice sînt și puncte comune. Astfel să ne referim la interviul, care a făcut atîta vîlvă, acordat de Mollet revistei americane „U.S. News and World Report". Acest interviu a oglindit un punct de vedere nou, mai realist, în politica internațională a Franței, atît în afirmarea dorinței de a duce tratative cu Uniunea Sovietică ca și în recunoașterea posibilității coexistenței pașnice, și mai ales a necesității ei, între state cu sisteme sociale diferite. Un punct de vedere nou a fost exprimat și în privința mult discutatei probleme a corelației între problema dezarmării și cea germană, atunci Mollet afirmînd că problema dezarmării poate și trebuie să fie rezolvată separat de cea germană. Este adevărat că de atunci s-au făcut unele retractări în această problemă. Dar se pare că ele s-au născut în urma unor sugestii exterioare. Aci, se poate vorbi de faimoasa lozincă a politicienilor din S.U.A. — care la orice acțiune cît de cît independentă a Angliei sau a Franței repetă cu o insistență diabolică refrenul „solidaritate atlantică". Tocmai de aceea, recent, în cadrul unui dejun oferit în onoarea sa de Asociația comentatorilor francezi, ambasadorul sovietic la Paris, Vinogradov, a declarat că „Uniunea Sovietică nu are de loc intenția să vă despartă de prietenii dumneavoastră sau să creeze o distanță între dumneavoastră și S.U.A. sau Marea Britanie" pentru ca, în continuare, el să arate că U.R.S.S. dorește să-și îmbunătățească relațiile și cu S.U.A. și alte țări, bucurîndu-se de sprijinul Franței. Aceste declarații reluate pe larg de presa franceză au constituit însă imediat obiectul unei interpretări tendențioase din partea agenției americane „Associated Press". Se dovedește astfel din nou că repetarea la infinit a plăcii despre necesitatea „solidarității atlantice" nu exprimă în fapt altceva decît teama unor politicieni americani în fața unor acțiuni menite să ducă la îmbunătățirea relațiilor internaționale. De altfel, în momentul actual, Departamentul de Stat privește cu îngrijorare nu numai spre Moscova dar chiar și spre unele capitale ale țărilor din Europa occidentală, unde politica de pe „poziții de forță", exprimată prin pactul Atlantic (N.A.T.O.), este apreciată ca falimentară. In acest sens nu este nevoie să reamintim decît declarația lui Churchill, care a arătat în fapt necesitatea revizuirii politicii urmate pînă acum de puterile occidentale. Declarația TASS pe care o publicăm azi expune pe larg acțiunea și influența nefastă a N.A.T.O.

Forțele iubitoare de pace din întreaga lume salută cu bucurie tratativele ce încep la Moscova. Aceasta e și firesc, deoarece discuțiile, întîlnirile între oamenii de stat reprezintă fapte pozitive ce sînt semnificative pentru noua atmosferă internațională. De obicei rezultatul unor asemenea tratative influențează încet, dar sigur viața internațională, fapt ce este confirmat chiar de pe acum de rezultatele convorbirilor sovieto-engleze. Așa că nu luarea de hotărîri spectaculoase, senzaționale este obiectivul unor tratative între state în momentul actual, ci găsirea de remedii trainice pentru însănătoșirea vieții internaționale.

Pînă în prezent nu s-a dat publicității o ordine de zi a tratativelor franco-sovietice. Se presupune însă că în cursul tratativelor, pe lîngă problemele privind relațiile directe între Franța și U.R.S.S., vor fi abordate o serie de probleme internaționale importante la a căror rezolvare cele două mari puteri pot contribui.

Tratativele sovieto-franceze vor fi cu siguranță urmărite în întreaga lume și oamenii simpli speră că aceste discuții vor avea rezultate pozitive.

S. BRAND

N. A. T. O. — instrument al încordării internaționale

Declarația agenției TASS

MOSCOVA 14 (Agerpres). — TASS transmite Declarația agenției TASS cu privire la recenta sesiune a Consiliului N.A.T.O. în care se spune printre altele:

Recent a avut loc la Paris sesiunea Consiliului miniștrilor Afacerilor Externe ai țărilor membre ale Organizației Tratatului Atlanticului de Nord (N.A.T.O.)

La încheierea sesiunii a fost dat publicității un comunicat în care participanții la această grupare militară încearcă să justifice atît crearea N.A.T.O., cît și măsurile militare luate de ea.

Blocul Atlanticului de Nord, creat, după cum se știe în 1949, din inițiativa Statelor Unite ale Americii ca principală armă a politicii „de pe poziții de forță", este îndreptat împotriva statelor iubitoare de pace și oglindește năzuința anumitor cercuri ale puterilor occidentale și în primul rînd ale S.U.A., de a-și instaura dominația mondială. După cum se știe, acest bloc a pus bazele creării unor grupări militare agresive și în alte regiuni ale lumii (S.E.A.T.O., pactul de la Bagdad), care reprezintă o primejdie pentru securitatea și independența națională a multor state.

In condițiile actuale, cînd orizontul internațional s-a înseninat și se creează posibilități pentru relații normale între state pe baza coexistenței, popoarele apreciază pe bună dreptate, activitatea blocului Atlanticului de Nord ca o tendință a unor cercuri ale puterilor occidentale de a întreține în mod artificial încordarea internațională. In condițiile cînd statele încep să aibă o mai mare încredere unele în altele, cînd se lărgesc contactele dintre ele, care au și dat rezultate pozitive, organizatorii blocului Atlantic caută noi forme de întărire a N.A.T.O. ca organizație militară. Acest lucru dovedește că, în ciuda eșecului orientării agresive a blocului Atlantic, inspiratorii lui nu au renunțat la politica „de pe poziții de forță", fapt dovedit și de recentele declarații ale secretarului de stat al S.U.A., Dulles, în legătură cu sesiunea Consiliului N.A.T.O.

Cei 7 ani de existență, a N.A.T.O. au confirmat în modul cel mai evident justețea aprecierii făcute asupra blocului Atlanticului de Nord și asupra politicii care stă la baza activității sale ca fiind principala sursă a încordării internaționale. Crearea acestui bloc a însemnat în primul rînd lichidarea colaborării între marile puteri din coaliția antihitleristă în perioada de după război, a subminat activitatea Organizației Națiunilor Unite ca instrument al păcii, a agravat în mod considerabil încordarea în relațiile internaționale.

Este un fapt incontestabil că tocmai blocul Atlanticului de nord a determinat o cursă a înarmărilor nemaiîntîlnită în condiții de pace, inclusiv în domeniul producției celor mai distrugătoare și periculoase tipuri de arme de exterminare în masă. Chiar și potrivit unor date incomplecte această cursă a costat pînă acum popoarele țărilor participante la blocul Atlanticului de Nord o sumă colosală care depășește 300 miliarde de dolari.

Pentru a justifica politica lor antipopulară de cursă a înarmărilor care aduce profituri fără precedent monopolurilor capitaliste, participanți la sesiunea N.A.T.O. au scos din nou la lumina zilei afirmația absurdă că ar exista o așa-zisă primejdie din partea Uniunii Sovietice. A fost nevoie de această afirmație pentru a înfățișa din nou N.A.T.O. drept o organizație defensivă și pentru a justifica refuzul puterilor occidentale de a reduce armamentele și forțele armate, de a interzice armele atomice și cu hidrogen, pentru care a insistat și insistă Uniunea Sovietică.

Dacă N.A.T.O. ar fi o organizație așa cum încearcă s-o înfățișeze de exemplu secretarul de stat al S.U.A., Dulles, se pune întrebarea de ce nu au acceptat puterile occidentale ca Uniunea Sovietică să participe la această organizație?

Pentru a justifica politica lor de întărire a N.A.T.O. ca organizație militară conducătorii N.A.T.O. invocă schimbarea tacticii Uniunii Sovietice.

In ce văd ei această schimbare a tacticii? In faptul că Uniunea Sovietică vrea stabilirea și lărgirea contactelor între state, extinderea relațiilor economice și culturale între țări, reducerea substanțială a armamentelor și a forțelor armate etc. Conducătorii N.A.T.O. consideră că tocmai acest lucru constituie primejdia principală pentru N.A.T.O.

Ce arată toate acestea?

Toate acestea arată că militariștii s-au speriat de succesele politicii statelor iubitoare de pace, de destinderea încordării în relațiile internaționale și vor să-și remedieze situația prin ațîțarea psihozei de război.

Comunicatul sesiunii Consiliului N.A.T.O. și în special declarațiile participanților la această sesiune reflectă existența unor contradicții serioase în rîndurile membrilor blocului Atlanticului de Nord. După cum se știe, reprezentanții unor țări europene, nevoiți să țină seama de dorințele popoarelor lor de a întări și lărgi colaborarea internațională, se pronunță pentru reducerea cheltuielilor militare ale N.A.T.O., pentru normalizarea relațiilor cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară și pentru măsuri în vederea extinderii relațiilor comerciale și culturale între state. De pildă, cercuri influente din Anglia, Franța și din alte țări, membre ale grupării Atlanticului de Nord, se pronunță tot mai insistent pentru extinderea relațiilor comerciale și culturale între țările din Apus și cele din Răsărit.

In contradicție cu aceasta, secretarul de stat al S.U.A., Dulles, căruia după cum se vede, îi vine greu să renunțe la politica falimentară „de pe poziții de forță", încearcă să dicteze în Consiliul N.A.T.O. o politică menită să continue cursa înarmărilor, să agraveze încordarea internațională. Nu întîmplător subliniază presa străină că numai presiunile brutale din partea S.U.A. asupra celorlalți membri ai N.A.T.O. împiedică acest bloc să se destrame complect.

Fără îndoială că popoarele nu se vor lăsa amăgite de declarațiile cu privire la proiectata lărgire a activității N.A.T.O. „în domenii nemilitare".

Oricare va fi forma de camuflare aleasă de conducătorii acestor grupări militare, ea a fost și rămîne agresivă, îndreptată împotriva intereselor păcii.

Uniunea Sovietică, ca și celelalte state iubitoare de pace, se pronunță împotriva organizației N.A.T.O. Ea a demascat și va demasca adevăratul caracter al acestei organizații. Ea o face pentru că blocul Atlanticului de Nord și grupările militare asemănătoare acestuia seamănă discordie și vrajbă între popoare, împiedică destinderea continuă a încordării internaționale, împiedică stabilirea încrederii necesare în relațiile între state și asigurarea unei adevărate securități pentru popoare. Oamenii sovietici își pot exprima numai satisfacția pentru faptul că politica de coexistență pașnică, de întărire a colaborării internaționale, dusă de Uniunea Sovietică și de celelalte state iubitoare de pace, se bucură de simpatia și sprijinul tuturor popoarelor.

Scurte știri

LONDRA. — La 13 mai, Comitetul Executiv al Partidului Comunist din Marea Britanie a anunțat că Harry Pollitt a demisionat din motive de sănătate, din funcția de secretar general al Partidului Comunist din Marea Britanie, John Gollan, fost organizator național al partidului a fost ales secretar general.

VIENA. — Potrivit datelor comunicate de ministerul de interne, rezultatele definitive ale alegerilor legislative din Austria sînt următoarele:

Partidul populist — 2.000.068 voturi (82 mandate).

Partidul socialist — 1.873.250 voturi (75 mandate).

Partidul comunist și partidul muncitoresc (socialiști de stînga), care au prezentat liste comune — 192.432 voturi (3 mandate).

Partidul liberal — 283.713 voturi (5 mandate).

MOSCOVA. Conducerea Uniunii Scriitorilor din U.R.S.S. și Comitetul Sovietic pentru Apărarea Păcii anunță încetarea din viață, la 13 mai a.c. a scriitorului sovietic Alexandr Alexandrovici Fadeev.

PARIS. După cum anunță ziarul „L'Humanité Dimanche", președintele grupului parlamentar al Partidului Comunist Francez, Jacques Duclos, a adresat guvernului o interpelare asupra motivelor confiscării unui număr al ziarului „L'Humanité", care, după cum se arată în interpelare „se pronunță pentru reglementarea pașnică a problemei algeriene, în interesul comun al Franței și Algeriei".

PARIS. După cum anunță agenția France Presse, la 13 mai poliția franceză l-a arestat pe ziaristul comunist Robert Lambotte, autorul unui articol asupra situației din Algeria. Articolul a fost publicat în ziarul „L'Humanité" și a constituit motivul pentru confiscarea numărului din 11 mai al acestui ziar.

BELGRAD. La 13 mai, Iosip Broz Tito, președintele Republicii Federative Iugoslavia, s-a înapoiat la Belgrad din vizita făcută în Franța.

BUDAPESTA. De la 27 mai la 13 iunie va avea loc la Budapesta un concurs internațional de aeromodele cu participarea constructorilor de machete de avion ai Republicii Democrate Germane, ai Republicii Populare Chineze, ai Republicii Populare Ungare, ai Republicii Populare Romîne, ai Republicii Cehoslovace, ai U.R.S.S. și ai Iugoslaviei.

DJAKARTA. In dimineața zilei de 14 mai, președintele Sukarno a plecat cu avionul în S.U.A., unde va fi oaspetele președintelui Eisenhower.

Președintele Sukarno va vizita de asemenea Canada, precum și unele țări europene.

PRAGA. La 13 mai a avut loc la Praga o ședință a Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, consacrată celei de a 35-a aniversări a înființării Partidului Comunist din Cehoslovacia.

HONGKONG. După cum anunță agenția France Presse, la 14 mai două avioane de vînătoare engleze cu reacție s-au prăbușit în apropiere de Hongkong. Pilotul unuia din avioane a murit.

Sport — Scînteia tineretului — Sport — Scînteia tineretului — Sport — Scînteia tineretului — Sport

O VICTORIE, O ÎNFRÎNGERE ŞI NOI PRIETENI

HARLEQUINII şi-au încheiat turneul la Bucureşti

Ieri dimineaţă au părăsit Bucureştiul îndreptîndu-se spre patrie, rugbiştii englezi care au evoluat miercuri şi sîmbătă în Capitală.

Pentru moment rivalitatea dintre rugbiştii romîni şi Harlequini a fost tranşată în favoarea bucureştenilor, care au învins cu 14-10 (6-5) fără însă a arăta tot ce pot. In formaţia rugbiştilor britanici au evoluat o serie de jucători cu renume, ca Bartlett, Davies şi Simons care au reuşit să cucerească simpatia publicului nostru.

Aşa cum remarca ziaristul englez Terry O'Connor de la „Ewening News" din Londra care i-a însoţit la Bucureşti pe Harlequini şi care în decursul activităţii sale pe tărîm sportiv a vizitat 22 de ţări: „turneul a fost organizat admirabil şi s-a depus toată grija pentru a asigura Harlequinilor o şedere cît mai plăcută".

Vizita la Bucureşti a jucătorilor britanici a contribuit la dezvoltarea legăturilor sportive dintre ţara noastră şi Anglia şi credem că meciurile de la Londra şi Bucureşti dintre rugbiştii celor două ţări constituie doar începutul unor întreceri sportive de amploare. In această direcţie este semnificativă şi declaraţia lui Bartlett, căpitanul echipei: „Jucătorii echipei Harlequin părăsesc Bucureştiul cu amintiri din cele mai plăcute. Am venit în Romînia ca să întoarcem vizita făcută anul trecut de rugbiştii romîni în Anglia. Mai important decît cele două meciuri este că în aceste zile am legat multe prietenii care ne vor rămîne adînc întipărite în inimile noastre. Am vizitat frumoasa dv. Capitală, am stat de vorbă cu oamenii de pe stradă şi ne-am convins că poporul romîn nutreşte sentimente de prietenie faţă de poporul englez. Dorim ca întîlnirile dintre echipa Harlequin şi rugbiştii romîni ca şi dintre alte echipe engleze şi romîne să devină tradiţionale".

In timpul vizitei lor, oaspeţii englezi au arătat un mare interes faţă de bazele sportive şi nivelul în general al mişcării noastre de cultură fizică şi sport.

Peste cîteva zile telespectatorii britanici vor avea posibilitatea să urmărească imaginile pe care reporterul de televiziune L. W. Dudley le-a surprins în parcul sportiv Dinamo. Dudley ca şi Sir Wavell Wakefield preşedintele clubului „Harlequin" împreună cu soţia sa şi J. P. W. Mallalieu, membru al Camerei Comunelor, unul dintre conducătorii clubului s-au arătat foarte interesaţi de antrenamentul jucătorilor de handbal şi volei, jocuri mai puţin cunoscute în Marea Britanie.

Din programul vizitei oaspeţilor britanici n-au lipsit nici vizitele „profesionale". Dr. Peter Cooper arbitru de rugbi s-a întîlnit cu arbitrii noştri, schimbînd impresii asupra regulilor de joc şi împărtăşindu-şi părerea asupra rugbiului nostru.

Mult timp iubitorii rugbiului din ţara noastră îşi vor aduce aminte cu plăcere de vizita prietenilor de la „Harlequin".

W. P. C. Davies

P. M. Bartlett

M. L. Grant

T. R. Simons

PHILIP DAVIES ARE CUVÎNTUL

Duminică, rugbiştii englezi au fost de negăsit. Dimineaţa au părăsit Capitala într-o excursie pe Valea Prahovei. Seara, ei au participat la o recepţie. Orice posibilitate de a sta de vorbă cu oaspeţii britanici era consumată. Dar iată că în holul hotelului Athené Palace l-am întîlnit pe Philip Davies, un tînăr înalt, bine „clădit" cu o privire energică şi foarte sinceră. Blondul „Phil" unul dintre cei mai buni jucători de rugbi din Anglia, s-a arătat bucuros să stea de vorbă cu noi şi chiar a transmis prin intermediul ziarului nostru cîteva sfaturi pentru tinerii noştri jucători de rugbi. Inainte de a vă aduce la cunoştinţă acest text vă vom da cîteva date asupra lui Philip Davies, centrul liniei de trei sferturi al englezilor. Davies este biolog şi lucrează la „Hospital School Sussex". El n-a mai jucat în campania rugbiştilor romîni, deoarece în timpul vizitei acestora la Londra se afla în Africa cu echipa naţională de rugbi a Angliei.

Cît priveşte opiniile lui Phil despre sport, iată-le concentrate în trei puncte:

1. „Iubiţi sportul vostru şi faceţi-vă prieteni în timpul jocului şi după joc.

2. Incercaţi să fiţi cît mai variaţi şi să cultivaţi propriul vostru stil, dar potriviţi-l cu cel al echipei voastre.

3. Jucaţi ca să cîştigaţi, dar nu cu orice preţ. Invingeţi prin talentul vostru".

Pe terenul uzinei

Unde-i antrenorul?

Sîntem pe stadionul Locomotiva-Griviţa Roşie. Cu cîteva clipe în urmă a luat sfîrşit un meci de rugbi. Eroii nu sînt vedete ale acestui sport. Jucătorii echipei în tricouri roşii par abătuţi. Au şi de ce. Au pierdut cu 0—85! Ne roagă să-i ajutăm pentru a pune capăt situaţiei neplăcute în care se află: n-au antrenor. Dacă la început s-au bucurat de sprijinul directorului adjunct al uzinelor „Vasile Roaită", tov. J. Marin — în tinereţe fost şi el jucător de rugbi — astăzi nimeni nu se mai ocupă de echipa de juniori „Metalul"-„V. Roaită" care joacă în campionatul orăşenesc. In schimb laminoriştii, copiii pe care-i puteţi vedea în fotografie în tricouri albe („Metalul"-„Republica") sînt veseli, deoarece de ei se ocupă cu grijă antrenorul Toma Moldoveanu

De altfel primul lor meci din „cariera" de rugbişti s-a încheiat astăzi cu o victorie asupra echipei de rezerve de la Locomotiva—Griviţa Roşie.

După ce fotoreporterul nostru i-a rugat pe jucătorii celor două echipe să execute cîteva scheme tactice şi ne-am luat rămas bun de la ei, micii rugbişti de la „Vasile Roaită" ne-au strigat din urmă: „Aveţi grijă, nu uitaţi să-i criticaţi pe tovarăşii de la C.C.F.S. aşa încît să-şi aducă aminte şi de noi".

Primul meci al tinerilor laminorişti — tricouri albe — s-a încheiat cu o victorie...

Inaintea ultimei etape a „Cursei Păcii" C. Dumitrescu la 2'30" de tricoul galben

BRNO 14 (Agerpres). — Prin telefon:

Constantin Dumitrescu a fost principalul animator al penultimei etape Tabor-Brno (177 km.) a „Cursei Păcii" dovedind un curaj şi o combativitate care au stîrnit admiraţia întregii caravane. Ciclistul romîn a trecut pe locul doi în clasamentul general, recuperînd în acelaşi timp 4'19" faţă de Krolak care la un moment dat în timpul cursei pierduse primul loc. Numai pe ultimii 30 de km. rutierul polonez a reuşit să salveze „tricoul galben", îmbrăcat la Karl Marx Stadt. Inaintea ultimei etape Constantin Dumitrescu se află la 2'30" în urma lui Krolak şi fără îndoială că de-a lungul celor 224 km. pînă la Praga lupta va fi mai dîrză ca oricînd.

Clasamentul etapei: 1. Schur (R.D.G.) a parcurs 177 km. în 4h.38'33"; 2. Cestari (Italia) acelaşi timp; 3. Klevţov (U.R.S.S.) 4h.38'40"; 4. Kolev (R.P.B.) 4h.38'43"; 5. Plank (R.Ceh.) 4h.38'53"; 6. Ostergaard (Dan.) 4h.39'05"; 7. Cijikov (U.R.S.S.) 4h.39'20"; 8. C. Dumitrescu (R.P.R.) 4h.39'31". C. Şandru şi G. Moiceanu au sosit într-un pluton cu Krolak, în timpul de 4h.43'32".

Clasamentul general individual: 1. Krolak (R.P.P.) 52h.29'16"; 2. C. Dumitrescu (R.P.R.) la 2'30"; 3. Kolumbet (U.R.S.S.) la 4'15"; 4. Nyman (Finlanda) la 4'22".

Clasamentul pe echipe: 1. U.R.S.S. 157h.24'43"; 2. R.P.P. 157h.35'25"; 3. Belgia 158h.04'12"; 4. R.D.G. 158h.05'12"; 5. R.P.R. 158h.09'26".

Astăzi, ultima etapă, a 12-a: Brno-Praga (224 km.).

ATENŢIE LA ÎNCEPĂTORI!

Acum cîţiva ani — încă în 1954 — antrenorii şi atleţii din Bucureşti se plîngeau din cauza numărului extrem de redus de concursuri. Intr-adevăr, nici colectivele sportive, nici comisia orăşenească de atletism nu se străduiau să organizeze şi alte concursuri în afara celor prevăzute în calendarul C.C.F.S.

Incepînd din vara anului trecut, comisia de atletism a oraşului Bucureşti — şi această iniţiativă nu poate fi decît lăudată — a pornit pe calea organizării de concursuri săptămînale. Incepînd încă din iarnă, nu a fost duminică fără concurs. Şi de fiecare dată aceste concursuri s-au bucurat de o participare destul de numeroasă.

Carnet ATLETIC

Exemplul comisiei orăşeneşti începe să fie urmat şi de unele colective sportive. Astfel, în săptămîna ce a trecut, sportivii studenţi au avut ocazia să participe chiar la două concursuri: unul organizat de Ştiinţa I.C.F., iar cel de al doilea de consiliul Bucureşti al asociaţiei Ştiinţa (tehnician de atletism, prof. St. Ursu). In ambele concursuri s-au obţinut performanţe destul de bune, dintre care relevăm cea realizată de juniorul A. Lupaş, 1,78 m., la săritura în înălţime. S-ar putea ca acest tînăr, muncind cu rîvnă (cu aceeaşi rîvnă ca la învăţătură) să poată ajunge în echipa de juniori a R.P.R., care are de susţinut în acest an mai multe întîlniri internaţionale.

Ar fi greşit însă, să trecem cu vederea unele lipsuri. Să pornim chiar de la întîlnirile internaţionale. In momentul de faţă, echipa noastră de juniori are încă unele goluri. Subcomisia de juniori din comisia centrală de atletism trebuie să urmărească evoluţia tinerilor atleţi talentaţi, în vederea complectării echipei. Dar această sarcină îi este mult îngreunată, căci foarte des organizatorii concursurilor (cum este cazul şi cu consiliul asociaţiei Ştiinţa din Bucureşti) nu comunică comisiei centrale rezultatele realizate.

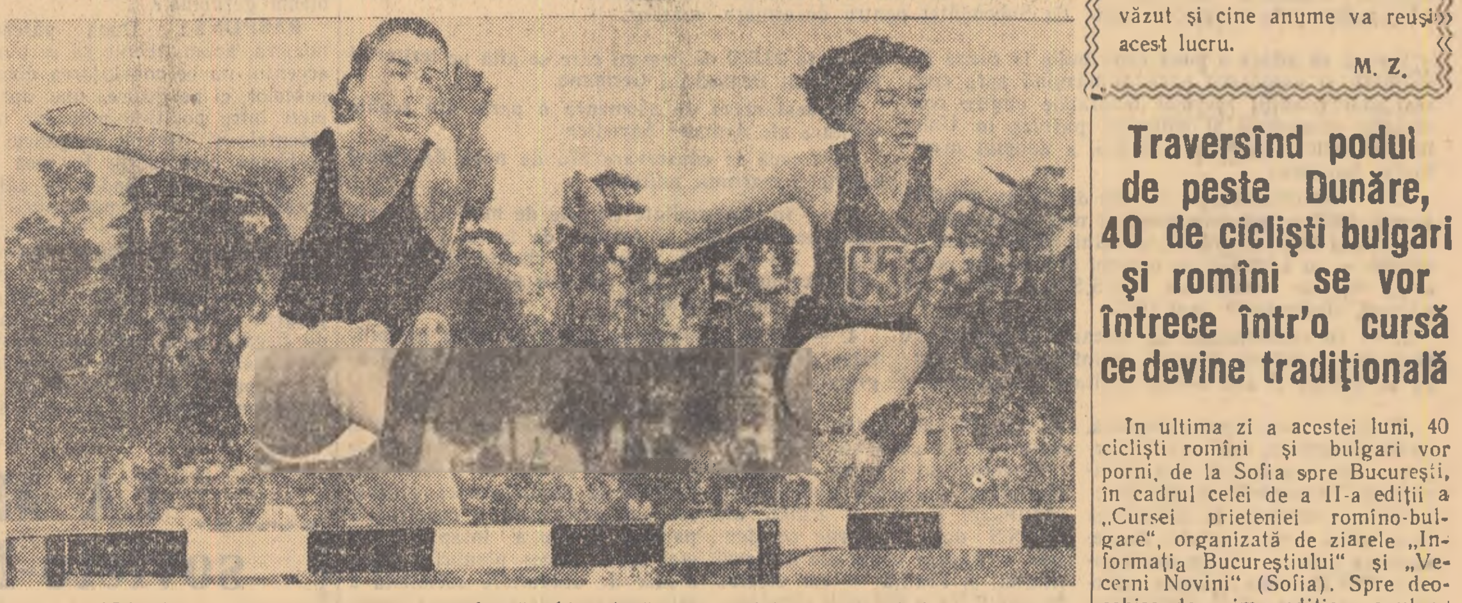
In ceea ce priveşte colectivele sportive, unele cum ar fi de pildă „Metalul" privesc greşit scopul concursurilor săptămînale. Este adevărat că atleţii trebuie să participe la multe concursuri de-a lungul unui sezon. Dar nu este bine ca de pe acum, la începutul perioadei competiţionale, ei să participe la cîte 3-4 probe într-un concurs, periclitînd eventual, rezultatele lor de mai tîrziu.

Antrenorii care comit astfel de greşeli, trebuie să înveţe de la antrenorul maghiar L. Hires care munceşte organizat, sistematic, urmărind un scop bine determinat: obţinerea unor rezultate cît mai bune în timpul corespunzător. Urmărind acest scop ei nu trebuie să se lase abătuţi din drumul pregătirii atleţilor, prin goana după cîştigarea unor victorii lipsite de valoare.

Ca o ultimă problemă trebuie să arătăm că în concursul de la 12-13 mai, organizat de comisia orăşenească din Bucureşti, am întîlnit mult prea puţine nume noi. Oare colectivele din Bucureşti nu au atleţi începători? Credem că ele trebuie să urmărească cu mai multă seriozitate creşterea numărului de atleţi.

In general, iniţiativa comisiei de atletism a oraşului Bucureşti, este foarte bună. Trebuie organizate în Capitală şi în provincie, atît de către comisiile locale de atletism, cît şi de colectivele sportive cît mai multe concursuri, care însă să fie folosite pe deplin în scopul dezvoltării atletismului din ţara noastră.

E. RONA
din biroul comisiei centrale de atletism

80 m. GARDURI, rămîne o probă spectaculoasă chiar dacă concurentele nu sînt altele „consacrate"

INTERVIUL NOSTRU

Va reuşi „Ioly" s-o ajungă pe Hopkins?

De data aceasta interviul nostru cu Iolanda Balaş *se desfăşoară în ...tribună. Alături* I. Söeter *urmăreşte atent discuţia noastră.*

Sîmbătă în cadrul concursului pentru clasificări de pe Stadionul tineretului, maestra sportului Iolanda Balaş a realizat o frumoasă performanţă pentru stadiul actual de pregătire al atleţilor noştri. „Ioly" — cum e numită în intimitate — a sărit cu uşurinţă 1,69 m.

Duminică dimineaţa Iolanda Balaş a fost din nou prezentă pe Stadionul tineretului, de astădată în tribună, pentru a urmări un concurs. Noi am profitat de acest prilej pentru a-i solicita un mic interviu în legătură cu stadiul ei actual de pregătire. **„Consider că în anul acesta sînt mult mai bine pusă la punct în ceea ce priveşte pregătirea mea şi ca dovadă este însăşi acest 1,69 m. la început de sezon. Imi amintesc că anul trecut la Iaşi tot în luna mai, am reuşit abia 1,58 m. Sîmbătă eu am mers la 1,71 m. Deocamdată n-am reuşit dar sper ca în viitoarele concursuri internaţionale la care voi participa să bat recordul ţării.**

Apoi discuţia s-a îndreptat fireşte spre recentul record mondial al lui Thelma Hopkins stabilit la Belfast. Campioana noastră şi-a exprimat părerea că recordul lui Hopkins se poate bate. Rămîne acum de văzut şi cine anume va reuşi acest lucru.

M. Z.

Traversînd podul de peste Dunăre, 40 de ciclişti bulgari şi romîni se vor întrece într'o cursă ce devine tradiţională

In ultima zi a acestei luni, 40 ciclişti romîni şi bulgari vor porni, de la Sofia spre Bucureşti, în cadrul celei de a II-a ediţii a „Cursei prieteniei romîno-bulgare", organizată de ziarele „Informaţia Bucureştiului" şi „Vecerni Novini" (Sofia). Spre deosebire de prima ediţie, anul acesta cursa va avea încă o etapă: Giurgiu — Bucureşti — Ploeşti— Bucureşti, unde va fi şi sosirea. Cu această etapă, cursa va număra 660 km.

Intrecerea ciclistă Sofia—Bucureşti se va desfăşura astfel:

31 mai: Sofia—Plovdiv.
1 iunie: Plovdiv—Gabrovo.
2 iunie: Gabrovo—Russe.
3 iunie: Giurgiu—Ploeşti—Bucureşti.

Ajunşi în centrul Ploeştiului, cicliştii se vor înapoia la Bucureşti unde va fi capătul cursei. După cum sîntem informaţi, clasamentul cursei cicliste Sofia—Bucureşti, va fi numai individual.

URMĂRILE UNOR „CAPRICII"

0-4 cu C.C.A., 0-0 cu Minerul Petroşani la Bucureşti, 0-1 cu Progresul Oradea, 2-2 cu Ştiinţa Cluj! Iată cîteva din rezultatele „scoase" de fotbaliştii echipei Dinamo Bucureşti în actualul campionat republican de fotbal.

Ce se întîmplă cu această echipă fruntaşă, campioana ţării în anul 1955?

Duminică, Dinamo Bucureşti a avut de susţinut un nou joc, care se anunţa deosebit de greu. A cîştigat, după cum se ştie, formaţia dinamovistă, greu, mult mai greu decît arată scorul.

După jocul cu Locomotiva Bucureşti am stat de vorbă cu antrenorii Opata şi Angelo Niculescu în legătură cu atmosfera existentă în sînul colectivului dinamovist. Părerea ambilor tehnicieni a fost că, de multe ori, jucătorii, manifestînd o încredere exagerată în posibilităţile lor, subapreciază sfaturile competente ale aceluia care se îngrijeşte de pregătirea lor: *antrenorul.* Călinoiu, Toma, Suru, V. Anghel şi uneori Băcuţ I vădesc deseori o îngîmfare nejustificată, străină unor sportivi de tip nou. La unii jucători mai vechi ai echipei (Călinoiu de pildă şi alţii) se manifestă mult egoism în joc. Ei nu vor să ajute pe tinerii care au împrospătat în acest an lotul echipei Dinamo Bucureşti. „Noi îi purtăm în spate pe tineri" — se plîng adeseori unii fotbalişti de la Dinamo. „N-am încredere în linia de înaintare cu Maghet, Anghel şi Niţulescu" — afirmă uneori Călinoiu, fără să se gîndească la forma în care s-a prezentat el în etapele de pînă acum.

Există şi o altă situaţie. Băcuţ II, Toma, Călinoiu — nu mai vor să joace în linia de apărare, uitînd că ei au o conformaţie fizică adecvată jocului de apărare, o experienţă temeinică în posturile respective. Aceste probleme nu puteau să dea decît rezultatele cunoscute. Indicaţiile antrenorului nu au fost respectate întru totul nici în decursul meciului cu Locomotiva Bucureşti. Atît timp cît acestea au fost respectate, Dinamo Bucureşti a mers bine şi fireşte, s-a văzut: 3-0 la pauză.

„Sînt de părere că neascultînd indicaţiile antrenorului, spunea antrenorul Opata, jucătorii fac un deserviciu echipei, ei nu pot realiza un joc serios, activ, rodnic. Eu personal, împreună cu colectivul de conducere al echipei Dinamo Bucureşti voi susţine ferm măsurile hotărîte— ridicate chiar dacă va fi nevoie— măsuri care se vor lua faţă de jucătorii care nu respectă indicaţiile antrenorului, oricine ar fi ei".

Nu putem încheia aceste rînduri fără a ne exprima părerea că antrenorul Angelo Niculescu trebuie să fie mult mai combativ. Hotărîrile lui să fie traduse în fapt de toţi fotbaliştii, indiferent dacă sînt jucători valoroşi sau lipsiţi de rutină.

R. CALARAŞANU

Pe marginea unui concurs al tinerilor jucători de tenis de masă

Succese remarcabile *dar şi cerinţe noi*

Tenisul de masă romînesc — prin valoarea exponenţilor săi: A. Rozeanu, E. Zeller, M. Gantner, T. Harasztasi, T. Reiter — şi-a cîştigat un binecunoscut şi meritat prestigiu în lumea întreagă.

Pentru a dezvolta permanent rîndurile fruntaşilor acestei discipline sportive, C.C.F.S., la propunerea colegiului central de antrenori din cadrul comisiei centrale de tenis de masă, a luat hotărîrea de a înfiinţa un lot de tineret şi o serie de centre de antrenament, care au ca scop ridicarea permanentă a nivelului tehnic al tinerilor sportivi.

In cadrul acestei acţiuni, duminică a avut loc în sala „Constructorul", un concurs în care echipa de tineret (Andronache, Bujor, Sirlincan) a întîlnit două selecţionate (Pesch, Nazarbeghian, Iscovici şi Bottner, Stan Ilie, Ionescu Soare) de care a dispus cu scorul de 5—3 şi respectiv 5—1.

Desigur ambele rezultate pot fi considerate ca neaşteptate — deoarece în rîndul selecţionatelor se găseau şi jucători consacraţi, dar ele vin să confirme — încăodată — progresul în care se găsesc speranţele tenisului nostru de masă. Dacă ar fi să subliniem numai victoriile lui Sirlincan asupra maestrului sportului Paul Pesch, a lui Bujor asupra lui Stan Ilie şi ale lui Andronache în faţa lui Bottner şi Stan Ilie şi încă ar fi suficient pentru a ne da seama de paşii preţioşi ce i-au efectuat aceşti tineri jucători pe drumul consacrării lor.

Victoriile repurtate însă — în afara satisfacţiei propriu zise — atrag după sine pentru ei o serie de noi şi preţioase preocupări sportive.

De pildă — pentru creşterea valorii sale **Sirlincan** are datoria să-şi dinamizeze jocul, părăsind tendinţa de pasivitate pe care o manifestă actualmente, eliminînd în acelaşi timp lovitura pregătitoare de atac (liftul) pe care o foloseşte prea des în detrimentul atacului decisiv. In acest sens, loviturile lui de atac vor trebui îmbunătăţite printr-un contact mai scurt al paletei cu mingea în momentul lovirii şi printr-o executare mai rapidă a loviturii.

Andronache, element în plină dezvoltare, dotat cu frumoase perspective, este bine să pună accentul în viitoarele lui antrenamente pe îmbunătăţirea apărării dirijate şi atacului din revers. De asemenea, pentru a putea face faţă cu succes jocului lui rapid, susţinut permanent într-un ritm viu, în continuă mişcare, el trebuie să dobîndească o condiţie fizică superioară, în aşa fel încît să nu întîrzie la minge pentru a o putea lovi în momentul cel mai potrivit.

Apărarea dirijată şi atacul din revers scurt sînt şi pentru **Bujor Zaharia** principalele obiective ce trebuie neapărat atinse în vederea omogenizării jocului lui. Dobîndirea siguranţei în alternarea loviturilor de atac din forenhand şi revers şi invers — adăugate la obiectivele de mai sus — îi vor aduce lui Bujor în joc, un important plus de valoare, care-l va putea situa în rîndurile fruntaşilor tenisului nostru de masă.

Nazarbeghian, Ionescu Soare, Iscovici (va trebui să lucreze serios pentru modificarea poziţiei braţului şi a încheieturii la lovitura din revers, mai ales la atac) au jucat mulţumitor arătînd şi ei posibilităţi de dezvoltare.

O remarcă negativă pentru felul în care s-au prezentat — şi din punct de vedere tehnic şi al puterii de luptă şi voinţă — Pesch şi Stan Ilie, ceea ce denotă o slabă pregătire şi un nejustificat dezinteres pentru acest concurs, menit să contribuie la creşterea tinerelor speranţe ale tenisului nostru de masă.

C.C.F.S., prin înfiinţarea lotului de tineret, a centrelor de antrenament, prin organizarea de concursuri pentru tineret, a deschis larg noi drumuri spre culmile măiestriei sportive în tenis de masă.

Tinerii sportivi, împreună cu antrenorii lor, au însă datoria să folosească din plin, la maximum condiţiile create, muncind cu multă sîrguinţă pentru a face să apară continuu noi sportivi de valoare care să poată reprezenta cu cinste — în viitorul cel mai apropiat—culorile Republicii noastre.

NICU NAUMESCU
maestru al sportului

VITREGIE

„Nici cele mai înduioşătoare rugăminţi nu au înduplecat administraţiile terenurilor „Dacia", „Laminorul" şi „Parcul Copilului" să cedeze unul din susamintitele terenuri, şcolii medii de băieţi nr. 4 din Bucureşti, pentru a se disputa meciurile de fotbal din cadrul Spartachiadei de vară a tineretului".

Caricatură executată de corespondentul voluntar ADRIAN ANDRONIC elev la Şcoala medie nr. 4

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secţia scrisori, Tel. 7.56.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52